

העיתון שלנו

מגזין המרכז הרפואי ע"ש אדית וולפסון • גיליון 2 • ינואר 2009

המצטיינים שלנו:
מגיע להם כל הכבוד

6

יוצאים מהבועה.
עובדים מיוחדים בוולפסון

11

פנימית ב',
מחלקה שהיא משפחה

12

נותנים לנו כוח

כוח עזר מיומן בחדר הניתוח:
בלעדיהם אי אפשר
כתבה בעמ' 8

דבר המנהל

עובדות ועובדים יקרים,

ב-1.12.08 מלאו שנתיים ימים לכניסתי לתפקיד מנהל המרכז הרפואי וולפסון. במהלך תקופה זו למדתי להכיר ולהוקיר אתכם.

ראיתי אתכם בעבודתכם, את מסירותכם לחולים שבטיפולכם. קיבלתי עשרות מכתבים נרגשים ונוגעים ללב של חולים אסירי תודה, אשר קיבלו מכם טיפול מקצועי ומסור.

הודות למאמצי כל אחת ואחד מכם, ובסיוע עשרות מתנדבים, אנו גאים על השירות שאנו מספקים לכל הבאים בשערי בית החולים.

מסירותכם הרבה, יחד עם הרמה המקצועית הגבוהה של עובדי המרכז, מהווים בסיס איתן לתהליך ההתייעלות והייצוב הכלכלי של המרכז הרפואי.

את תוצאות התהליך אנו רואים במאזני בית החולים. הגירעון התפעולי הצטמצם באופן משמעותי, ותאגיד הבריאות של המרכז הגיע לאיזון כספי. במקביל לתהליך ההתייעלות סיימנו לאחרונה את תהליך הסדרת היחסים עם כל קופות החולים.

בימים אלו, שבהם אנו עומדים בפני שנה אזורית חדשה, אני מבקש לאחל לכולנו המשך עבודה משותפת ומוצלחת. בטוחני כי בכוחות משותפים נוכל להציע את בית החולים קדימה ולעשות את מקום העבודה שלנו למקור גאווה.

שלכם,

ד"ר יצחק ברלוביץ
מנהל המרכז הרפואי

2009
מוצלחת
לכולנו!

צילומים: ברק נונא
ידיעות: עדנה דור-און
עריכה, עיצוב והפקה:
שריג רעיונות

חברי המערכת: ד"ר יצחק ברלוביץ, ד"ר יהודה רוט, ד"ר עוזי רביב,
ד"ר אמיר טנאי, ד"ר אלי יצחק, אסתר שלום, אהובה פרידמן, סימה אורן,
עדנה דור-און, קלמן גרנק, מרק גלברג, רינת הירש, פנינה ארד, דליה המאירי,
אילנית דרומי שהדי, אסתי אהרונ, חנה גושטט, שושי פרידמן

גיליון מס' 2
ינואר 2009
טבת תשס"ט

העיתון שלנו
מגזין עובדי וולפסון

4

זה קרה בוולפסון

מבגדי הפג החדשים, דרך תרגיל לוחמה כימית ועד לחתונה במחלקה. ממסדרונות בית החולים

9

מסכמים שנה של נתינה

עמותת ידידי וולפסון המשיכה גם השנה בפעילות הנמרצת למען בית החולים. כולנו אומרים תודה

10

גשר של מחקר ורפואה

שיתוף פעולה נרקם עם בתי חולים בירדן וברשות הפלסטינית בזכות יוזמה קנדית וטכנולוגיה מתקדמת

14

בחזרה אל צהלון ודונולו

ד"ר עוזי רביב לוקח אותנו למסע בזמן וברחובות יפו, אל בתי החולים ההיסטוריים שמהם צמח וולפסון

15

בהוקרה לשמוליק

זקן עובדי בית החולים, שמוליק רוזנברג, פרש השנה אחרי 59 שנות עבודה והתנדבות. סיפור חיים

16

הסיעוד עושה חיל

בארץ ובעולם, בהדרכות ובכנסים, בעבודה ובלמידה - צוותי הסיעוד בוולפסון לא נחים לרגע

18

מטוקיו באהבה

מריקו הגיעה מיפן לארץ ולבית הספר לסיעוד ע"ש א.וולפסון. אילנית דרומי שהדי פגשה בה

19

כה לחי למתנדבים

האנשים הנפלאים מיע"ל עושים עבודת קודש, ובמקביל אספו יותר מ-6 מיליון ש"ח למען בית החולים

20

הדוקטור פותח שולחן

ד"ר דורון גביש אוהב לבשל ולארז, ויודע לעשות זאת. ד"ר יהודה רוט הלך אחרי הניחוחות

21

לעבור את החורף בשלום

איך נדלג בין שלוליות הווירוסים? סיגל אלפסה נותנת לנו צרור עצות בריאות ורענונות

22

דסטאו רץ רחוק

איש המרתון של וולפסון כבר חולם על אולימפיאדת 2012. אנחנו מבטיחים לעודד

23

היה בעיתון

מדגם מייצג ממה שנכתב על וולפסון בעיתונות במהלך החודשים האחרונים. טוב לדעת

האור הפנימי, הנס האנושי

כולנו יודעים מדוע חוגגים את חג החנוכה - אבל בואו נביט רגע על החג היפה הזה במבט שונה, אוניברסלי, המתחבר למחזוריות הטבע, לעונת החורף ולרוח האנושית. באנו חושך לגרש

מאת רינת הירש

השפעת הכוח העליון. זהו המסר הפנימי של החג. חנוכה שלנו חל כמעט במקביל לכניסתה של שנה אזרחית חדשה. בארצות שבהן התרבות העיקרית היא נוצרית-מערבית, חג המולד שחל באותם ימים מסמל את אחדות המשפחה. חג חנוכה או חג המולד - אנו כולנו משפחה אחת, משפחת בני האדם. אני מאחלת לכולנו חנוכה שמח, חג של אור, ניסים ואנרגיות חיוביות ממלאות.

שלכם,
רינת

המלבבים בתקופת החורף. "שנת החורף" היא מצב של פעילות מטבולית מזערית. בעלי חיים כגון דובים, עטלפים, צפרדעים ונחשים נכנסים לתרדמת חורף ויוצאים החוצה רק בעונות החמות. יש גם אנשים שרק מחכים לאביב, כדי לשוב ולהיפתח... בתוך "שנת החורף" הזו אנו חוגגים את חנוכה, חג אמצע החורף, המציין את התקופה שבה הימים מפסיקים להתקצר ומתחילים להתארך. בתקופה זו מתחדשת האופטימיות, מכיוון שהעולם שהלך ושקע בחשיכה מתחיל להתמלא בהדרגה באור. חנוכה אם כן הוא סמל לחיים חדשים, רוחניים, מלאי תקווה, שלמות, נצחיות ואור. באמצעות אהבת האדם והחיבור בינינו נוכל להתעלות מעל האגו כדי למשוך אלינו את

קררררר. ימים של גשם. ברקים ורעמים. רצון להתכרבל בשמיכת פוך וחיבוק עם אדם אהוב. ריחות של חמין בתנור, מרק עם גריסים... ואנחנו כאן בעבודה. בעולם הנוצרי, סנטה קלאוס כבר מתכונן עם המתנות. לחלקנו, מעלים הימים הללו זיכרונות של שלג ואשוח. אולם רובנו עסוקים בהכנות לחנוכה, חג החורף העברי. סופגניות ולביבות, נרות וסביבונים, מעות חנוכה. תודו שזה כיף: באנו חושך לגרש. חנוכיות על אדן החלון. אור שמגרש את חשיכת החורף. אור שהוא אהבה וריפוי (בראשי תיבות), המגרש את החושך הפנימי שנמצא בתוכנו, את החושך של האגו. החורף הוא עונה סמלית במיוחד עבור אנשים רבים, ומייצג לא מעט משמעויות. החורף מסמל מוות או היעדר תקווה. חילופי העונות משנים את ההרגלים ואת מצבי הרוח של בני האדם. צמחים עונתיים לא שורדים את תקופת החורף ומתים. יחד עם זאת, צמחים רב שנתיים לרוב משילים את השכבה העליונה אך שורשיהם עדיין מוגנים, ויש אך זנים מועטים של צמחים

בגדי הפג החדשים: זו לא אופנה, זו גישה!

מתוך החולצה מבצבים צינורות. בחולצה זו ניתן להלביש תינוקות בכל גיל, ללא צורך לטלטלם בזמן הכנסת ידיהם לשרוולים, ולכן היא מתאימה גם לילודים עם חולשה או שיתוק של הגפיים העליונות. הכנסת החולצות לשימוש שוטף במחלקה התאפשרה לאחר שעמותת ידידי וולפסון נרתמה לפרויקט וגייסה את חברת "סריגמיש", שתפרה בהתנדבות את החולצות במידות המתאימות. המעצבת אתי יעקובסון תפרה את האב-טיפוס ורוקם אומנותי ("רקמות יהלום") רקם על כל חולצה ללא תמורה את הכיתוב "נולדתי בוולפסון".

קבלו את הגישה החדשה במחלקה לטיפול מיוחד בילוד: פג עירום באינקובטור - OUT; פג לבוש בחולצה נוחה שאינה מפריעה לצינורות ולצנתרים - IN. ד"ר דוד קהלת, מנהל המחלקה, עיצב חולצה מיוחדת וקלה להלבשה, המתאימה לפגים וליילודים חולים ביחידה לטיפול נמרץ. הלבשת הפג מבטאת גישה חדשה, המוטמעת בפגיות וולפסון ומקדמת יצירת סביבה תומכת ורגועה במטרה לעודד את התפתחותו התקינה של היילוד. לדברי ד"ר קהלת, חולצה יתרון נוסף. "מראה פג לבוש מפחית את רמת החרדה והרתיעה של ההורים, גם כאשר

ביביקור: נתניהו ביקר והתרשם

בחודש ספטמבר האחרון הגיע ח"כ בנימין נתניהו לביקור במרכז הרפואי וולפסון. מנהל בית החולים, ד"ר יצחק ברלוביץ, קיבל את פניו של נתניהו והציג בפניו את הפעילות, את ההישגים וכן מספר תוכניות פיתוח עתידיות של בית החולים, ובצידם - כמה מהצרכים הדחופים של וולפסון. נתניהו גילה עניין, התרשם והביע את הערכתו לפעילות בית החולים המשרת אוכלוסייה גדולה מאוד במרכז הארץ. בפגישה נכחו גם סגנית המנהל ד"ר זהבית זיו-נר, מנהל המחלקה ההמטולוגית, פרופ' אליעזר רחמילביץ, יו"ר עמותת ידידי וולפסון, אלי בארי, ומנהלת עמותת הידידים, חנה גוכשטט.

צילה וידברג, עובדת סוציאלית באגף המיילדות בוולפסון וסגנית מנהלת השירות לעבודה סוציאלית בבית החולים, נבחרה למחזור 2008 של תוכנית בינלאומית יוקרתית לקידום ופיתוח מנהיגות עובדים סוציאליים בתחום הבריאות. מדובר בתוכנית חילופין בין שירותי העבודה הסוציאלית של משרד הבריאות בישראל לבין ביה"ח "הר סיני" בניו יורק, הכוללת שני עו"סים מישראל ושניים מאוסטרליה - כולם בעלי פוטנציאל ניהולי ומקצועי, המתמחים ספציפית בתחומים כמו ילדים, אונקולוגיה ועוד, ובנוסף עוסקים בניהול פרויקטים, בהדרכת עובדים ובפיתוח תוכניות קהילתיות בראייה רב-מערכתית. צילה וידברג פיתחה מודל של שחרור תינוק לאחר אשפוז ממושך בפגייה, תוך עירוב גורמים מקצועיים מהקהילה, במטרה לאפשר למשפחה מעבר חלק לחיים בבית. כמו כן הייתה בין מקימי המרכז לטיפול בנפגעי תקיפה מינית בוולפסון, והיא מעורבת מאוד הן בטיפול השוטף בנפגעים והן בהתוויית מדיניות המרכז, המהווה מודל למרכזים דומים בארץ. סימה אורן, מנהלת השירות לעבודה סוציאלית בוולפסון, ציינה כי היא רואה את השתתפותה של צילה בתוכנית כהזדמנות לחשיפתה לתוכניות עבודה מהמתקדמות בעולם, מתוך כוונה ליישם אותן בוולפסון לטובת המטופלים.

על כל צרה שלא תבוא

ישראל במלחמה. טילים בעלי ראש נפץ כימי נוחתים לראשונה על גוש דן. מאות נפגעי חל"כ בדרגות חומרה שונות מובילים אל בתי החולים, וביניהם אל המרכז הרפואי וולפסון. אפשר להירגע, מדובר בתרחיש דמיוני - אולם כדאי להיות מוכנים, כי במציאות חיינו הוא יכול בקלות להפוך לאזעקת אמת. תרגיל רחב היקף, שנועד לבחון את מוכנות בית החולים לתרחיש כזה, נערך לאחרונה ודימה מצב שבו קולט וולפסון

את הגל העיקרי של נפגעי לוחמה כימית באזור. בהשתתפות פעילה של מד"א, צה"ל, פיקוד העורף, עיריית חולון, מכבי אש, המשטרה, האגף לשעת חירום של משרד הבריאות ומתנדבים מ"עוזר לציון", נכנס וולפסון למתכונת חירום וקלט במהירות כ-200 חיילים ששיחקו בתפקיד הנפגעים. אלו נקלטו באתר פריקה ומיון לפצועים ובאתר טיהור הנפגעים, והופנו מייד על פי מצבם לאתרים שדימו חדר מיון ומחלקות שונות, זאת כדי שלא לפגוע במאושפזים האמיתיים בבית החולים.

לצורך התרגיל נפתח חדר מיון החירום התת-קרקעי בוולפסון, וסביבת בית החולים נראתה באמת כזירה ללוחמה כימית, הקולטת ומטפלת בנפגעים רבים. צוותי וולפסון בראשות ד"ר בובי גרוס, אחראי שעת חירום בבית החולים, תפקדו במהירות וביעילות כשהם לבושים במדים מיוחדים, מול עיניו הבוחנות של צוות רב-מקצועי גדול מבי"ח "אסף הרופא", שהגיע אלינו לצורך בקרה על התרגיל. ההכנות המרובות שקיימנו הוכיחו את עצמן: הבוחנים סיכמו

את התרגיל כמוצלח והעירו הערות חשובות. על התפקוד היעיל של צוותי וולפסון הרעיפו מחמאות גם מפקד הרפואה בפיקוד העורף, מפקד מחוז דן של פיקוד העורף ומנהל האגף לשעת חירום במשרד הבריאות, שנכחו כולם בתרגיל. בפעילות צפו גם שתי קבוצות מחו"ל, אורחים מגרמניה ומאיטליה, שהתרשמו במיוחד משיתוף הפעולה המצוין בין הגורמים הרבים. "התרגיל קידם אותנו באופן משמעותי", סיכם מנהל בית החולים ד"ר ברלוביץ, "וולפסון ערוך ומוכן לטפל בנפגעי חומרי לחימה כימיים, במקרה שהתקפה כזאת חלילה תתממש".

חופה מרגשת בפנימית ב'

לא בכל פעם זוכה מחלקה פנימית לארח חתונה כדת וכדין. בפנימית ב' בוולפסון זה קרה: הצוות נענה לפנייתה המיוחדת של רינה פרץ, שביקשה לקיים את חתונתה ליד מיטת אביה המאושפז מזה כשנה במצב קשה, כשהוא חסר הכרה ומונשם. צוות המחלקה בראשות

ד"ר הדי אורבך, המלווה את החולה ואת המשפחה לאורך תקופה ארוכה, סייע בהכנות לחתונה עם כל הלב והיה שותף להתרגשות הגדולה. רינה הייתה מאושרת מכך שאביה, למרות מצבו, הספיק להיות לצידה ביומה הגדול, ומשפחת פרץ כולה שמחה מאוד על שצוות המחלקה, שהפך במשך הזמן ל"חלק מהמשפחה", לוקח חלק באירוע המיוחד. הזמר הראל סקעת ליווה בשירתו את בני הזוג לחופה, והרבה דמעות מסוגים שונים התערבבו אלו באלו במעמד המיוחד, שאף סוקר בכתבה בערוץ 1 ובחדשות הוט במרכז.

עוד על פנימית ב' - ראו בכתבה נרחבת בעמ' 12-13

מזל טוב: שיא לידות בוולפסון

העלייה המתמדת במספר הלידות בוולפסון הגיעה בחודש אוגוסט האחרון לשיא של 400 לידות בחודש. פרופ'

אוסקר סדן (בתמונה), מנהל חדרי הלידה בבית החולים, מסר כי במסגרת בקרת איכות שנערכה לאחרונה והסתמכה על סקר של 500 יולדות, הביעו הנשים שביעות רצון מכל שלבי הלידה וציינו במיוחד את האנושיות והמקצועיות של הצוות הרפואי והסיעודי בחדרי הלידה, במיון יולדות ובמחלקת יולדות. פרופ' סדן הוסיף כי המשובים החיוביים והעלייה המתמדת במספר הלידות בוולפסון הם תוצאה של השקעה ומסירות גדולה של הצוות. פרופ' אברהם גולן, מנהל אגף נשים ויולדות, ציין כי "התגובות החמות של הלקוחות הן בבחינת הבעת אמון בעבודה המאומצת והבלתי נלאית המתבצעת במחלקה". חדרי הלידה החדשים בוולפסון מאפשרים שהות נוחה לבני המשפחה, בעוד שהצוות מאפשר ליולדת לבחור כרצונה בין לידה רגילה לבין לידה טבעית בתנחות שונות והקלת כאבים על ידי טיפולי רייקי, שיאצו, רפלקסולוגיה, כדור ג'ימבורי, מסאז' עם שמנים אתריים ועוד.

כל הכבוד

המפתח להצלחת וולפסון הוא בראש ובראשונה האיכות והמצוינות שלנו, עובדי בית החולים בכל התפקידים ובכל הסקטורים. רבים מאיתנו משקיעים מעל ומעבר לנדרש מהם, מראים מחויבות גבוהה לערכי בית החולים ולמטרותיו, שואפים תמיד למצוינות ונותנים שירות איכותי למטופלים כמו גם לחברים לעבודה. לכן, בחירת העובדים המצטיינים מדי שנה איננה מלאכה קלה. כמצטייני בית החולים לשנת תשס"ז / 2007 נבחרו לאחר מחשבה רבה עשרה עובדים וצוות אחד מכל התחומים, שנתנו את הנשמה למען הצלחתנו המשותפת - וראויים להוות דוגמה לכולנו. אז בואו נעשה להם כבוד... מגיע להם!

סקטור הרופאים

ד"ר אירינה בריסקמן, רופאה פסיכיאטרית

משלבת באישיותה רמה מקצועית גבוהה מאוד ומחויבות בלתי מתפשרת לחולים. זמינה ונענית לכל קריאה ברצון ובמהירות רבה. מוכנה תמיד לסייע ומשרה אוירה נינוחה חרף הלחץ העצום המוטל על כתפיה.

ד"ר פולינה פטצ'נקו, רופאה מומחית במכון ההמטולוגי

מוכשרת מאוד, בעלת ידע רב וחוש קליני מעולה. לא פעם הוכיחה את עצמה בקבלת החלטות קשות וגורליות במהלך אבחנה של חולים קשים וטיפול בהם.

סקטור פארה-רפואי

ענת מסטור, טכנולוגית רפואית, אחראית ניתוחי לב

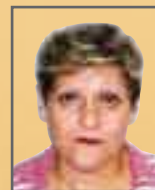
מבצעת את עבודתה ביעילות, באפקטיביות ותוך חיסכון ניכר לבית החולים. פעילה בפרויקט "הצל ליבו של ילד", ומכשירה למופת טכנאי לב-ריאה המגיעים להתמחות במחלקה.

המצטיינת שלנו במשרד הבריאות

להוביל שינוי מעמיק בתרבות הארגונית של המלר"ד (המיון), עליזה הציעה עצמה לתפקיד אחות אחראית לשנה. היא נכנסה לעובי הקורה ותוך גילוי מנהיגות והצבת יעדים ברורים הובילה שינויים מקצועיים משמעותיים, גיבשה את צוות המחלקה והכשירה אחות לתפקיד אחות אחראית. כיום המחלקה מתנהלת באופן מעורר התפעלות. לידיה ריחני, מנהלת שירותי הסיעוד בבית החולים, מציינת כי עזרן מפגינה בתפקידיה מחויבות, אחריות וחריצות יוצאת דופן, תמיד בחיוך וברוח טובה, וזוכה להוקרה ולהערכה מעמיתיה לעבודה ומהמונים עליה.

עליזה עזרן, אחות מוסמכת ומפקחת סיעוד קליני בחטיבת המחלקות הפנימיות בוולפסון, נבחרה כעובדת מצטיינת במשרד הבריאות. עליזה נמנית על קבוצה של 16 עובדים מצטיינים מכל הארץ שנבחרו כעובדים בעלי הישגים מיוחדים בשירות המדינה לשנת 2007. עליזה, בעלת תואר שני במינהל מערכות בריאות, עובדת בוולפסון כ-20 שנה במגוון תפקידי ניהול וחברה בוועדות רבות בבית החולים. בהיותה מפקחת במשרד אחות ראשית, ובהבינה את הצורך הדחוף

לעובדים המצטיינים!

סקטור הסיעוד

עליזה עזרן, מפקחת קלינית בחטיבת המחלקות הפנימיות

מיישמת את מדיניות הסיעוד ומייצגת את הנהלת הסיעוד. בשנה האחרונה שימשה בתפקיד אחות אחראית מלר"ד, תפקיד שבחרה לבצע מתוך יוזמה אישית ורצון להוביל לשינוי. מפגינה מחויבות ואחריות גבוהה לכל משימה המוטלת עליה. נבחרה לעובדת מצטיינת שלב ב' של משרד הבריאות (ראו מסגרת בעמוד מימין).

נאוה גרשון, אחות אחראית במחלקה לכירורגיית ילדים

בעלת מוטיבציה גבוהה אשר הביאה לשינוי משמעותי בהתנהלות המחלקה. הצליחה להתגבר על כל הבעיות הסבוכות והמורכבות בטיפול בילדים ממיזם "הצל ליבו של ילד", ולאחד את כל הצוות הרפואי והסיעודי סביב אישיותה הקורנת.

מלבינה מוגילבסקי, כוח עזר במחלקה לאספקה סטרילית

משקיעה זמן רב ותשומת לב רבה בשיפור איכות הטיפול במכשור הכירורגי המונפק למחלקות השונות. עובדת חרוצה ויעילה, הנכונה לעזור בכל עת.

צוות אחיות, מחלקת נשים

הצוות מהווה מרכז ידע לסטודנטים ולמשתלמים בסיעוד. הוא פיתח זהות מקצועית, מעוצבת וברורה, שידרג את ההשכלה האקדמאית והעל-בסיסית והוכיח התמדה בשמירה על סטנדרטים מקצועיים באיכות הסיעוד.

סקטור מינהל ומשק

פנינה ארד, מרכזת לשכת מנהל המרכז הרפואי

מגלה מחויבות לקידום האיכות והמצוינות בעבודה, יוזמה רבה ויצירתיות במסגרת תפקידה הרחב. מוכנה לתרום לכל משימה המתבצעת ביחידה ומחוצה לה. מעבר לתפקידה עוסקת בדוברות וביחסי ציבור.

משה גל, מרכז שירותים טכניים וס' מנהל אדמיניסטרטיבי

תמיד נכון לסייע, אכפתי ומסור, ונרתם ללא חשש לפתרון כל בעיה העומדת בפניו. מתייבב בעיתות מצוקה ובאירועים מיוחדים ופועל ללא לאות לקידום בית החולים.

לבנת דלק, פקידת תקיון קבלת חולים

עובדת חרוצה ומסורה. חוללה שינוי וסדר מופתי בארכיון קבלת חולים במרפאות החוץ. מגלה התמצאות וידע רב בכל הדרוש למילוי תפקידה.

ילנה ישראילוב, עובדת במחלקת המשק

מבצעת את עבודתה לשביעות רצון הממונים וצוות המחלקות שבחן היא עובדת. מתחזקת את קומת ההנהלה ביעילות ובחריצות יוצאות מן הכלל. נענית לכל בקשה תוך התמדה, חיוך ורצון טוב.

ייחודי של אדם אינו במה שהשיג, אלא במה שהוא נכסף להשיג. גיבראן חליל גיבראן

בחורים אחד-אחד

אייל (מימין) ובוריס. בחורים טובים

הופעתם מתוכנית הלימודים?

"מאוד. כשהודיעו לנו על קיום ההכשרה חשבנו לתומנו שנילמד כמה שיעורים וזהו, אולם לתדהמתנו התוכנית כללה תחומים מעניינים כמו תקשורת עם מטופל, מניעת זיהומים, אנטומיה ופיזיולוגיה, בטיחות העובד, סוגי שולחנות ניתוח, פוזיציות השכבה של מנותחים, חשיבות ההשכבה וכדומה."

בוריס גרשמן, נציג נוסף של ה"בחורים", אומר שההכשרה השאירה טעם של עוד. "בקורס נפגשנו עם עמיתים העובדים בחדרי ניתוח באזור, החלפנו דעות ורעיונות והפגישות האלו היוו כר פורה להחלפת דעות."

מה נתן לך הקורס?

"את השימוש בידע שרכשנו אנו מתעלים לביצוע פעולות בצורה הטובה ביותר. נעים לנו לדעת שעכשיו גם אני יכולים להביע את דעתנו ביחס לפעולות שאנו מבצעים. אין ספק שההכשרה נתנה לנו המון: יותר ביטחון עצמי, תחושה שמעריכים אותנו וגם תמיכה רבה יותר של המשפחות הקרובות."

כרמית, מרכזת התוכנית, מספרת שלקורס הגיעו "בחורים" עם ותק מקצועי של 20 עד 30 שנה. רק כאשר הקורס החל הם גילו שמה שידעו עדיין לא מספיק ומספק. היא אומרת, "כיום הם מבקשים העשרה נוספת בדמות ימי עיון, קורסים קצרים וכדומה. המשוכים שקיבלנו מהם מצוינים, ונראה כי הנכונות של בית החולים להפוך תפקיד זה למקצוע נותנת להם מוטיבציה רבה להתקדם."

רושם דומה מתקבל משיחה עם אחראית חדר ניתוח, איריס לנדאו, וסגניתה סוטה לויתן. "לאחר ההכשרה נראה כי פשוט זקפה קומתם של הבחורים ואורו עיניהם", הן מציינות, "מסתבר שדברים שרואים מפה לא רואים משם."

מה שנותר עכשיו, הוא לחפש לתפקיד החשוב הזה שם הולם יותר מאשר "הבחורים". ואכן, ד"ר ברלוביץ פנה כבר לאקדמיה ללשון למציאת שם מתאים לתפקיד. יש לכם רעיון? גם אתם מוזמנים להציע!

"בחור, נא לגשת לחדר שלוש": מי שעובד בחדר הניתוח בולפסון רגיל לשמוע משפטים כאלו מפי הכרוז, אולם לא כל צוות העובדים בבית החולים חשוף לעבודת ה"בחורים" - אנשי כוח העזר המיומן בחדר הניתוח. תוכנית הכשרה חדשה ומוצלחת ל"בחורים" (שאינו יודע מניין קיבלו את הגדרת התפקיד הזה) הניעה אותנו לשמוע את סיפורם. בחדר הניתוח בולפסון, כשקוראים ל"בחור" הרי שהכוונה היא לגברים המסייעים לרופאים ולאחיות. ה"בחורים" נוטלים חלק פעיל בהכנת השטח לפעולה טרום ניתוחית ואחרי הניתוח - פונקציה שבעבר מילאו האחיות והרופאים, ובכך חוסכים להם זמן יקר.

עם היכנסו לתפקיד לפני כשנתיים נועד מנהל בית החולים עם צוות חדר ניתוח במסגרת פגישות היכרות שערך עם עובדי וולפסון. שם, בשיחה עם ה"בחורים", התרשם ד"ר ברלוביץ ממימונתם אך תהה מדוע לתפקיד חשוב זה מתקבלים עובדים הרוכשים את המקצוע תוך כדי עבודה, מבלי לקבל הכשרה פורמאלית בנושאים כמו שמירה על עקרונות הבטיחות ואבטחת האיכות. "בהתאם לתפיסת עולמי הניהולית, אני מאמין כי כל איש צוות הבא במגע עם מטופלים חשוב שיעבור הכשרה בסיסית על מנת לבצע את תפקידו על הצד הטוב ביותר", טען ד"ר ברלוביץ ומיהר להציג את רעיון ההכשרה למנהלת הסיעוד, לידיה ריחני, שהרימה את הכפפה והחלה לגלגל את הרעיון. בית הספר לסיעוד בנה תוכנית הכשרה מיוחדת וראשונה מסוגה בארץ בניהולה של כרמית נדב, אחות חדר ניתוח, שקיבלה את משימת ההדרכה וריכוז המרצים בתוכנית.

במקביל פנתה לידיה ריחני למנהלות הסיעוד בבתי החולים ברחבי הארץ, הציגה את תוכנית ההכשרה הייחודית והציעה לשלוח עובדים לקורס המתהווה. מנהלות הסיעוד נרתמו לעניין, וכך, ב-5.9.08, נפתח הקורס בן שמונת המפגשים בהשתתפות 28 "בחורים" מוולפסון ומבתי חולים אחרים כמו הלל יפה בחדרה, שערי צדק וביקור חולים בירושלים ומדיקל סנטר בהרצליה.

איך המהלך הזה התקבל מצדם של ה"בחורים"? מסתבר שבהתלהבות: "עד עתה עבדנו כמו 'אוטומט' למדנו תוך כדי העבודה את הפעולות הנדרשות אך לא הבנו את חשיבות הפעולה ואת הרציונל העומד מאחוריה", אומר אייל דהן, "בקורס קיבלנו הרצאות מאחיות, מרופאים מנתחים, ממרדימים ואף ממנהל מחלקת ההרדמה בחדר הניתוח, ד"ר עזרי, דבר שהצביע על החשיבות שהמוסד מייחס להכשרה שלנו."

תוכנית הכשרה מקצועית, ראשונה מסוגה בארץ, שינתה את מעמדם של "הבחורים מחדר ניתוח" והפכה אותם מתפקיד למקצוע. "הקורס פשוט זקף את קומתם", אומרים בחדר הניתוח. עכשיו מחפשים שם חדש לתפקיד החשוב שלהם

מאת אסתר שלום,
אחות אחראית פנימית ו'

עוד שנה של נתינה

בהנהגתם של היו"ר אלי בארי והמנהלת חנה גוכשטט, פעלה עמותת ידידי וולפסון באופן אינטנסיבי במהלך 2008 לטובת בית החולים, עם דגש על רווחת המטופלים והצוות. סוף דצמבר הוא זמן טוב לסכם

בערב ההתרמה לאגף הילדים

הענקת פרס למחקר מצטיין

התיק הרפואי הממוחשב

הנחתה את האירוע סמדר שיר (שבעלה, פרופ' עמי סיד, מנהל מחלקה בוולפסון), ובין הנוכחים בו היו שגרירים, מכובדים רבים ואורחים מהארץ ומחול.

השגת מימון להקמת היחידה לטיפול בשבץ מוחי, שתיחנך לקראת מחצית שנת 2010.

סיוע למימוש הפרויקט של "בגדי הפג החדשים" (הרחבה במדור החדשות "וולפסוניז", עמ' 4).

הקצבת פרס לעבודת מחקר מצטיינת בסיעוד וסיוע בהפקת הטקס השנתי של חלוקת פרסים לעבודת מחקר מצטיינת ברפואה ע"ש ד"ר דוריאן פאול.

מימון כללי לפעילות בית החולים: העמותה אספה תרומות עבור רכישת ציוד רפואי ואחר, מימון העסקת עובדים, מימון השתתפות עובדים בכנסים מקצועיים והשתלמויות, מימון שירות יחסי הציבור של בית החולים, סיוע בעריכת שיפוצים במחלקות, הפקת חומרי הסברה ואחזקת אתר האינטרנט של בית החולים.

הפקת ערב התרמה מרהיב לאגף הילדים שנערך בחוה"מ סוכות בתיאטרון חולון. הערב המוצלח כלל קונצרט גאלה בביצוע תזמורת סימפונט רעננה בניצוח המאסטר גיל שוחט עם זמרת הסופראן מירלה גרדינר, והיווה את אירוע הפתיחה של פסטיבל "צלילי ילדות".

ייוזם וארגון נציגות נשית מבית החולים במסגרת אירוע הספורט "נשים צועדות על חור".

השגת מימון לפרויקט הטמעת "התיק הרפואי הממוחשב" של החולה. במסגרת הניסוי הופעלו כבר מספר מחשבים בשתי מחלקות פנימיות ובתרגיל לשעת חירום שנערך לאחרונה בבית החולים.

המשך פיתוח הקשרים עם מועדוני "רוטרי" ביפו ובחולון במסגרת המאמצים להעלות את נושא בית החולים וולפסון על סדר היום של ארגוני המתנדבים בסביבה.

הקמת קשרים עם מגייסות תרומות בארה"ב ובאנגליה.

ביקור אצל הילד וולפסון בלונדון שערכו יו"ר העמותה, אלי בארי, ומנהל המרכז הרפואי, ד"ר ברלוביץ, ושהניב את תמיכת קרן משפחת וולפסון לרכישת ציוד לחדר הצנתורים ולרכישת מצלמת גאמה מתקדמת ליחידה לרפואה גרעינית.

נרתמים למען וולפסון

מעוניינים לתמוך בפעילות עמותת הידידים ולתרום לקידומו של המרכז הרפואי ע"ש אדית וולפסון? אתם מוזמנים ליצור קשר עם אלי בארי או חנה גוכשטט בטל' 03-5028596 או 03-5028819 או במייל friends@wolfson.health.gov.il

מחקר רפואי כגשר לשלום

מערכת מתקדמת לוועידת וידאו הותקנה בוולפסון ומאפשרת שידורים משותפים עם מרכזים רפואיים בחו"ל, כולל בירדן וברשות הפלסטינית - כל זאת במסגרת תוכנית קנדית בינלאומית לשיתוף פעולה מדעי חוצה גבולות

בדיקת שמיעה סקירתית בכל ילוד בממלכה. בישראל, לעומת זאת, אין עדיין מדיניות מחייבת כזו, וכל מרכז רפואי פועל עצמאית. המרכז שלנו היה הראשון במדינה שהחל בבדיקות הסקירה של ילודים עוד בתחילת שנות ה-90, והן נמשכות גם כעת.

המתמחה שלנו משכם

דוגמה נוספת לפעילות הארגון היא התמחות בא"ג של רופא פלסטיני משכם, ד"ר קזלק, שהצטרף לצוות וולפסון לפני כארבע שנים, עמד לאחרונה בהצלחה בבחינת ההסמכה הפלסטינית ובקרב עומד לפתוח מרפאה בשכם. ד"ר קזלק אף יזם הקמה של עמותה פלסטינית מקבילה ל-CISEPO, שמטרתה קידום בריאות ושיתוף פעולה בינלאומי. הציווד המשוכלל למרפאתו של ד"ר קזלק הועמד לרשותו באמצעות CISEPO, כתרומה של רופא א"ג אמריקני, ד"ר קירק, שטרם מותו ממחלה ממארת ביקש למסור את תכולת מרפאתו למטרה נאצלת. ד"ר קזלק השתלב היטב בצוות, הוא אהוד מאוד בכל בית החולים, וגם לאחר סיום התמחותו ימשיך לשמור על קשרי עבודה הדוקים עמו. במשך השנים התארחו בוולפסון מספר משתלמים פלסטינים וירדנים, שביקשו ללמוד טכניקות חדשות. רשת שיתוף הפעולה, שהולכת ומתרחבת מדי שנה וכוללת אוניברסיטאות ובתי חולים רבים, הניבה בין השאר פרסומים משותפים בעיתונות רפואית מן השורה הראשונה, חילופי מומחים ומתמחים וחילופי סטודנטים, שחלקם ביקרו בבית החולים שלנו. בשנה האחרונה התרחבה הפעילות גם לסניף אמריקני, הכולל רופאים ממוצא יהודי וערבי.

המרכז הרפואי וולפסון נבחר לרכז תוכנית של למידה ושיתוף פעולה מרחוק באמצעות ויעוד חזותי (וידאו-קונפרנס), שפותחה על ידי CISEPO - תוכנית קנדית בינלאומית לשיתוף פעולה מדעי. במסגרת התוכנית הועמדה לרשותנו מערכת משוכללת, הממוקמת באולם ההרצאות ומשמשת לשידורים משותפים עם מרכזים רפואיים בארץ ובחו"ל, כולל מרכזים רפואיים בירדן ואוניברסיטה פלסטינית. התחומים מגוונים וכוללים נירולוגיה, א"ג, נאונטולוגיה, מיילדות ועוד. את הפעילות מרכז ד"ר רוט, מנהל מחלקת א"ג, שהוא גם נציג CISEPO בארץ. ד"ר רוט מצייין כי המערכת עומדת לרשות כל מחלקה וארגון בבית החולים או מחוצה לו, החפצים להסתייע באמצעי משותף זה.

עשרות שיתופי פעולה

CISEPO הינו ארגון קנדי, שבסיסו בביה"ח הר סיני, באוניברסיטת טורונטו ובאוניברסיטת יורק. הארגון עוסק בשיתופי פעולה אקדמיים וא-פוליטיים בין רופאים וחוקרים ישראלים וערבים, תחת חסות וסיוע קנדים ובתיאום עם משרד החוץ הישראלי. במהלך פעילותו האזורית ב-15 השנים האחרונות הצליח הארגון ליזום עשרות שיתופי פעולה בתחומים של רפואת א"ג, בריאות הציבור, תזונה, בריאות אם וילד וחינוך רפואי, תוך שיתוף של מרב בתי החולים והמכללות בארץ. אחת הדוגמאות לשיתוף פעולה מוצלח הוא מחקר שהשווה את שיעורי היילודים הנולדים עם ליקוי שמיעה בירדן, ברשות הפלסטינית ובישראל. המחקר הדגים שכוחות גבוהה של לקויים בירדן, קרוב לוודאי עקב נישואי קרובים, וגרם לשינוי במדיניות הבריאות הלאומית בירדן, שכעת מחייבת

5 דברים שכדאי לדעת על... פקקי צרומן ו"הבריגדה"

1. פקקי שעווה (צרומן) הם הסיבה השכיחה ביותר לליקוי שמיעה במיוחד בקרב קשישים. למרות שניקוי מהיר וקל פותר את הבעיה לגמרי, הרי שבקרב חוסים במוסדות גריאטריים ובמוסדות למפגרים שיעור ההפרעה מגיע ל-30% עד 40% מהחוסים.

2. המשותף לאוכלוסיות אלה הוא חוסר אונים יחסי ותלות מוגברת בסביבה. בשתיקה קיימת סכנה של ההשלמה עם ליקוי השמיעה, העלול להתפרש כנגזרת טבעית של המצב הכללי ולא כבעיה זמנית שניתן לטפל בה בהצלחה.

3. מסתבר, שאין הנחיות ברורות למוסדות כיצד לנהוג במצבים אלו. לאור זאת, צוות מחלקת

4. בהמשך לכך הוחל בעבודה משותפת עם צוותים במשרד הבריאות ובמשרד הרווחה, כדי לנסח הנחיות מתאימות ולהקים צוות פעולה, מעין "בריגדה", שיקח על עצמו את יישומן. בעלי התפקידים במשרדים אלו הביעו התלהבות רבה מהיוזמה והערכה רבה להתגייסות.

5. בנוסף משלימה בימים אלו מחלקת א"ג מחקר נוסף על השוואה בין תכשירים שונים להמסת צרומן, ועל השפעת ליקוי השמיעה הזמני הזה על התפקוד הקוגניטיבי של קשישים.

1. פקקי שעווה (צרומן) הם הסיבה השכיחה ביותר לליקוי שמיעה במיוחד בקרב קשישים. למרות שניקוי מהיר וקל פותר את הבעיה לגמרי, הרי שבקרב חוסים במוסדות גריאטריים ובמוסדות למפגרים שיעור ההפרעה מגיע ל-30% עד 40% מהחוסים.

2. המשותף לאוכלוסיות אלה הוא חוסר אונים יחסי ותלות מוגברת בסביבה. בשתיקה קיימת סכנה של ההשלמה עם ליקוי השמיעה, העלול להתפרש כנגזרת טבעית של המצב הכללי ולא כבעיה זמנית שניתן לטפל בה בהצלחה.

3. מסתבר, שאין הנחיות ברורות למוסדות כיצד לנהוג במצבים אלו. לאור זאת, צוות מחלקת

לציאת מהבועה

**פרויקט שילוב עובדים אוטיסטים במחלקה
לרשומות רפואיות אינו רק תרומה לקהילה, אלא
מציב מראה מול עצמנו: מי אנו, מה אנו רוצים
להיות ואילו בני אדם אנחנו. זהו פרויקט לא פשוט,
אולם בעל השלכה מבורכת על עבודתנו**

מאת רינת הירש וקלמן גרנק

מי ומה למען האוטיסטים

אלו"ט היא עמותת הורים לילדים אוטיסטים המובילה בארץ
בטיפול, חינוך ודאגה לזכויות ילדים ובוגרים אוטיסטים ובני
משפחותיהם מרגע האבחון ולאורך כל חייהם. אלו"ט מקימה
ומפעילה מסגרות טיפול, דיור ותעסוקה, ודואגת לקידום הזכויות
של אוכלוסיית האוטיסטים בישראל.

מית"ל בת-ים הוא גוף שהוקם על מנת לספק מענה שיקומי-
תעסוקתי לאוכלוסיית האוטיסטים הבוגרים (מעל גיל 21),
המתגוררים ב"בתים לחיים" של אלו"ט בראשון לציון
וסביבתה. מטרת המרכז היא לאפשר לחברים לרכוש
מיומנויות חיים ולזכות באיכות חיים של כבוד,
חזאת באמצעות שילובם בעבודה בקהילה
ובשוק הפתוח.

הרווחנו נתניה שהיא קבלה

שילוב רגיש שכזה אינו אפשרי ללא שיתוף פעולה הדוק ורצונם הטוב
של עובדי בית החולים. חברת "מגה אור" נרתמה לצורך מימון עלויות
הסעת העובדים לבית החולים במוניות למשך שנה, כך שגם גורם עסקי
כמו הנהלת הקניון שלנו רואה את הפרויקט כבעל חשיבות רבה.
אחריות חברתית אמיתית, המתבטאת במעשים, מחייבת לעשייה דרך
נתניה, הכלה, קבלת השונה, סבלנות וסובלנות. הפרויקט המיוחד הזה
מלמד אותנו על עצמנו במושגים של נתניה וקבלה. הוא מלמד אותנו
שכדי לגרום לאנשים לתפקד צריך להשקיע - ולא משנה מיהם, מה מנת
המשכל שלהם או מוגבלותם, ומה יהיו פירות ההשקעה.
פרויקט כזה מלמד אותנו "ואהבת לרעך כמוך" כמו גם "חנוך לנער על פי
דרכו". ובעיקר, הוא מלמד אותנו להיות בני אדם. ההשלכה של הפרויקט
על העבודה הרגילה והיום-יומית של כולנו היא מבורכת, ובכך אנו רואים
את הרווח העיקרי: כולנו הרווחנו נתניה שהיא גם קבלה.

בחודש יולי השנה התחלנו לשלב שלושה בוגרים ממית"ל בת-ים
(מרכז יום ותעסוקה לאוטיסטים) בעבודה בארכיון בבית החולים, כחלק
מפרויקט ששם לעצמו מטרה לשלב את האדם עם אוטיזם במסגרות
עבודה נורמטיביות.

היכולת להשתלב במעגל העבודה היא מרכיב בסיסי בחייו של אדם.
האפשרות לעבוד היא בראש ובראשונה האפשרות לחיות בכבוד,
שבבסיסה הזכות לקבל עצמאות ושליטה על החיים. אולם כאשר מדובר
באוטיסטים, הזכות הזאת לא קלה למימוש.

אוטיזם היא לקות תקשורתית, המתבטאת בקשיים שפתיים התנהגותיים,
בחוסר מודעות לסכנה ובביטויים נוספים, היוצרים צורך בהשגחה 24
שעות ביממה ומחייבים עזרה צמודה. גם אם עולמם הפנימי של הלוקים
באוטיזם נראה לעיתים כמנותק מהמציאות, כפי שהאדם הרגיל חווה
אותה, הרי שהוא עשיר, מלא ומורכב. לעיתים, האוטיסט אף ניחן בגאונות
בתחום מסוים, כמו בסרט "איש הגשם". למרות אופיה המנותק של הלקות
הקשה, נעשים מאמצים רבים להפגיש את החברים עם הקהילה ולשלבם
במקומות העבודה. מאמצים אלו הם דבר שאינו מובן מאליו: מצד אחד הם
דורשים משאבים כמו זמן עבודה, מחשבה, מאמץ וכמובן כסף. מצד שני,
הצלחת הפרויקט אינה נמדדת במונחים של תפוקות, המקובלים בגופים
עסקיים כלכליים.

מבוקשת: עבודה "אוטומטית"

בתחילת תהליך הקליטה נערכה פגישה בין הנהלת מית"ל בראשות
איילת יערי, מרכזת הפרויקט רביד ישראלי ונציגי אלו"ט, לבין נציגי בית
החולים: ד"ר ברלוביץ, קלמן גרנק, מרים שכטר, משה גל ושלוש נויפלד.
הפגישה נועדה למפות את סוגי העבודה היכולים להתאים ליכולותיהם
של חניכי מית"ל. הסתבר, כי אופי העבודה אשר יכול להתאים חייב לכלול
רכיבים של עבודה שגרתית ועשייה החוזרת על עצמה. אמנם העובדים
הללו מסוגלים לעבוד בצורה "אוטומטית", אך אל לנו לשכוח שמה שמניע
אותם הוא רצונם והמצב הרגשי שלהם: גם הם צריכים לאהוב את מה
שהם עושים.

בסופו של דבר, צוות רשומות רפואיות בראשותה של מרים שכטר נמצא
כמתאים וקיבל על עצמו בברכה את המשימה הלא פשוטה - להתאים
את אופי תיוק התיק הרפואי ליכולתם של העובדים המיוחדים החדשים.
בתחילה עלו סימני שאלה רבים, גם ברמה הטכנית. למשל, היכן ישבו
העובדים? כאן נכנסו לתמונה עובדי בנק הדם בראשותה של סימה אלדר,
ששמחו לשכן את העובדים ואת המדריך שלהם אסעבן רונזברג, חמישה
ימים בשבוע, במבנה בנק הדם הסמוך לרשומות הרפואיות, כך שהחיבור
הינו אידיאלי.

משפחה ושמה פנימית ב'

טיפול רפואי ואנושי במקצועיות ובמסירות ללא פשרות - זהו המוטו של מחלקה פנימית ב' בניהולה של ד"ר הדי אורבך. בשיחה עימה הבנו את הסוד: זה מתחיל בתחושה של מחויבות פנימית, נמשך באהבה ובהערכה הדדית של הצוות, ומיתרגם למחלקה פנימית שיודעת לא רק לרפא, אלא גם לחבק.

מאת ד"ר אמיר טנאי, אסתר שלום ודליה המאירי

הגישה המקצועית והאנושית של ד"ר אורבך מחדירה מוטיבציה רבה בצוות המחלקה, גם בתנאי עבודה לא פשוטים

בכיר במשרה מלאה, פיתח ד"ר רזמן בשנים האחרונות התמחות בגמילה מעישון, וכבר כמה חודשים שהוא מנהל בוולפסון מרפאה לגמילה מעישון עם שיעורי הצלחה טובים במיוחד. מדוע דווקא בבית חולים, אנו שואלים אותו. "חולה הנמצא באשפוז, מעצם היותו במצב מאיים קיומית הוא נגיש ופתוח יותר לנושא. בקהילה לא קיים ידע מספיק בנושא זה והיצע הסדנאות מצומצם. עד כה לא היו שירותים מקצועיים כאלו בבתי חולים ואני שמח שאנו חלוצים בתחום הזה - לא רק מטפלים בחולים אלא גם מקדמים רפואה מונעת תוך כדי אשפוז".

על כל האופרציה הזאת מנצחת כאמור ד"ר אורבך, בסמכותיות טבעית שלא מסתירה את היותה אדם רגיש ואכפת. היא נולדה וגדלה בשכונת קטמון הירושלמית להורים ממוצא יקני, ואת שמה המיוחד והמעורבת קיבלה על

מטפלת בכל מגוון המחלות הפנימיות, עם דגש על מחלות מפרקים. רוב החולים (חלקם מונשמים) הם מבוגרים הסובלים ממחלות לב, סרטן, מחלות זיהומיות קשות ומחלות מפרקים, ובצידם גם חולים צעירים בעיקר עם מחלות זיהומיות. הצוות הרפואי המופקד על החלמתם של המאושפזים כולל 17 רופאים - חמישה מומחים ותריסר מתמחים ברמות שונות של ותק וניסיון - שבנוסף לעבודה השוטפת נותנים ייעוץ פנימי למחלקות הכירורגיות בבית החולים. 26 אחיות עובדות במחלקה סביב השעון, כאשר כל אחת אחראית על טיפול כוללני בקבוצת מטופלים בדרגות מורכבות שונות. הצוות הסיעודי כולל, אחיות וכוחות עזר, עבר הכשרה לטיפול בחולים המורכבים, וחלק מהאחיות אף בוגרות קורס טיפול נמרץ משולב ובעלות הכשרה ייעודית בתחומים כמו סוכרת ואונקולוגיה. העבודה מתבצעת תוך שיתוף פעולה עם צוות רב-מקצועי הכולל דיאטנית ועובדת סוציאלית.

אחד הוותיקים שברופאי המחלקה, המהווה גשר בין עבר ועתיד, הוא ד"ר פאול רזמן שהספיק לעבוד עוד בדונולו, "לפתוח" את וולפסון ולעלות כאן מדרגה לדרגה: סטאזר, מתמחה, רופא מומחה בכיר וסגן מנהל מחלקה. יכולתו הרבה של ד"ר רזמן כמורה והצלחתו בהוראת סטודנטים, סטאזרים ומתמחים, הפכו לשם דבר, כמו גם חוש ההומור הנדיר שלו ו"הופעותיו" הגובלות לפעמים בסטנד-אפ. בחלק הרציני שלו, פרט להיותו רופא

משפחה אמרנו? הרבה יותר מזה. מחלקה פנימית ב' היא שבט חזק ומושרש בבית החולים - צוות חם ומגובש ששומר על הביחד שלו ברגעים היפים וברגעים הקשים - ובמחלקה פנימית, מי כמונו יודע, יש מאלו וגם מאלו, ולא מעט.

באוגוסט 2004 קיבלה משפחת פנימית ב' בחיבוק ובאהבה כמו שהיא יודעת, את ד"ר הדי אורבך שהגיעה מביה"ח "ביקור חולים" כדי לנהל את המחלקה. עד מהרה השתלבה ד"ר אורבך באווירה המקומית - אווירה של שיתוף פעולה, אוזן קשבת ולב פתוח איש לרעהו.

האמת היא שללא רוח צוות שכזאת, קשה לצלוח את העבודה הקשה המאפיינת מחלקה פנימית. במחלקה 40 מיטות, מתוכן שש מיטות ביחידה לטיפול מוגבר, ורובן תפוסות על ידי חולים דחופים המגיעים מחדר המיון. המחלקה

רוב המאושפזים בפנימית ב' הם מבוגרים עם מחלות לב, סרטן, מחלות זיהומיות קשות ומחלות מפרקים, חלקם מונשמים

הצוות המוביל של פנימית ב'

לצדה של ד"ר הדי אורבך עומד צוות רפואי, סיעודי וניהולי מיומן ■ ד"ר פאול רזמן, סגן מנהל המחלקה, הוא רופא מומחה למחלות פנימיות, בוגר אוניברסיטת תל אביב ובעל ניסיון רב בטיפול בכל תחומי הרפואה הפנימית, כולל במסגרת הקהילה. תחומי התעניינותו הם יתר לחץ דם, היפרליפידמיה וגמילה מעישון ■ ד"ר אילן זומר, סגן מנהל המחלקה ומומחה לרפואה פנימית, הוא בוגר אוניברסיטת מילאנו באיטליה ובעל ניסיון רחב גם ברפואה קהילתית ותעסוקתית ובתחום מחלות לב, טיפול בשומני הדם ועוד ■ ד"ר אנריקה מלמוד הוא רופא מומחה בכיר, שתחומי התעניינותו העיקריים הם פרמקולוגיה והמטולוגיה ■ ד"ר אמה לרנר, רופאה מומחית, עוסקת בעבודת מחקר ומתעניינת בעיקר בתחום הראומטולוגיה ■ את הצוות הסיעודי במחלקה מובילות האחיות האחראיות רוזה טרכמן, סגניתה בלה רוזנסקי, והמדריכות הקליניות רוזה מורדכיבי ושושנה בורוכוב.

ד"ר אורבך (שלישית מימין) וצוות פנימית ב'

בניהולה של ד"ר אורבך שיטות הרישום וקבלת החולים שונו, התיעוד הרפואי נרשם ומתועד אחרת והמתמחים זוכים לביקור מודרך שלוש פעמים בשבוע

במקביל לעבודתה במרפאה לראומטולוגיה בוולפסון, עומס עבודה ואחריות שכזה מחייב פרגון אמיתי בבית, וזאת זה היא מקבלת בשפע מבעלה יהודה, רואה חשבון המכהן כמבקר וסמנכ"ל באחד הבנקים הגדולים, ומשלושת הילדים (28, 24 ו-16). "בעלי לא רק חבר לחיים, מפרגן ותומך, אלא גם אב נפלא ובשולן בחסד", היא מעידה, "הילדים תמיד מעדיפים שאבא יבשל בבית, והם צודקים..."

ד"ר די אורבך יכולה להתגאות במשפחה לתפארת - וגם במחלקה לתפארת. "אני מאמינה בטיפול הטוב ביותר בחולה ובמשפחתו, גם אם הדבר כרוך בלילות ללא שינה ובריוח מהמשפחה", היא אומרת, "המאושפזים במחלקה וקרוביהם, כמו גם הצוות שלי, הם כולם בעלי חשיבות ראשונה במעלה מבחינתי. אני מתייחסת אליהם כאל משפחה שנייה, ושמחה שהיחס הזה גם מוקרן מהצוות למטופלים שלנו. לתפיסת עולמי, אין דרך אחרת."

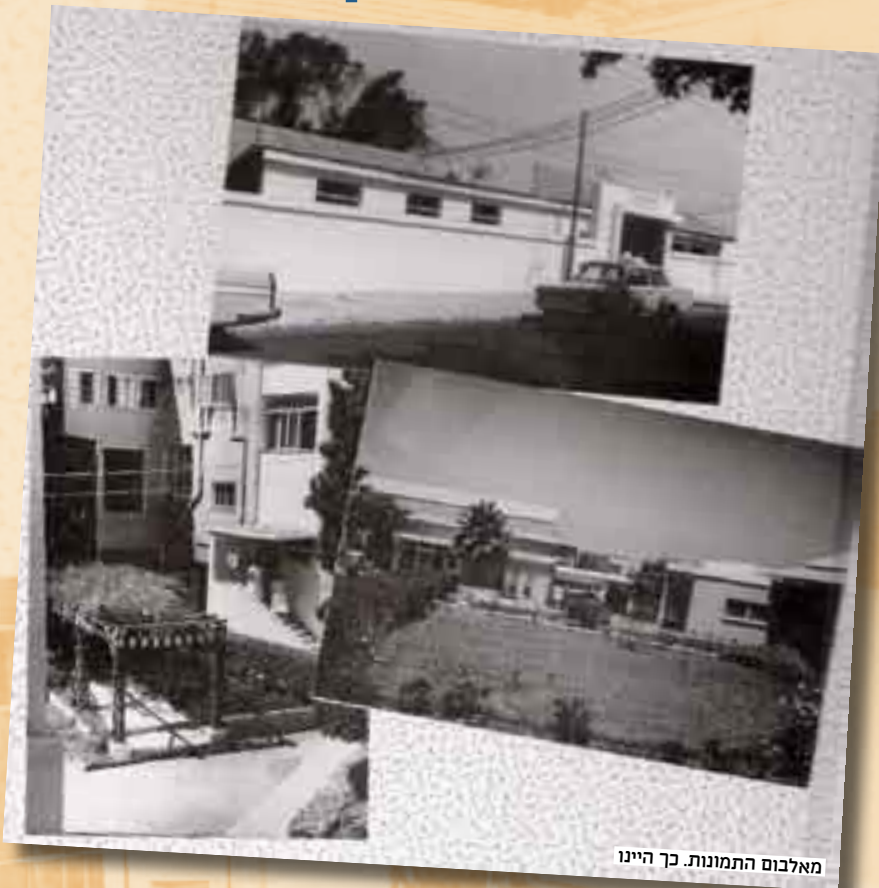
עסקה ד"ר אורבך גם בהוראה לסטודנטים בבית הספר לרפואה באוניברסיטה העברית, ואף זכתה לתואר מורה מצטיינת. בוולפסון היא שותפה לעבודת המרפאה הראומטולוגית וכן לעבודות מחקר במרפאה, במעבדה ובשיטות פועלה עם מספר קבוצות מחקר נוספות. תחומי העניין המרכזיים שלה קשורים למחלות מפרקים דלקתיות, בעיקר דלקת מפרקים שגרונתית (rheumatoid arthritis) וזאבת (systemic lupus erythematosus). בארבע השנים האחרונות קידמה ד"ר אורבך את שיטת העבודה במחלקה. שיטות הרישום וקבלת החולים שונו, התיעוד הרפואי נרשם ומתועד בצורה שונה מבעבר והמתמחים זוכים לביקור מודרך כשלוש פעמים בשבוע. הגישה המקצועית והאנושית שלה מחדירה מוטיבציה רבה בצוות, גם בתנאי עבודה לא פשוטים. הערך המרכזי העומד לגד עיניה הוא רווחה פיזית ונפשית לחולה, למשפחתו ולסביבתו התומכת. כמנהלת המחלקה, דלתה תמיד פתוחה לכולם לשיחות בנושאי בריאות, משפחה וסתם שיחה אישית.

למרות שמשפחתה העתיקה את מגוריה לתל אביב עם תחילת עבודתה בוולפסון, ד"ר אורבך לא התנתקה מירושלים. היא ממשיכה לעלות ל"ביקור חולים" כשלוש פעמים בחודש ולקבל מטופלים כמנהלת המרפאה הראומטולוגית שם

שם סבתה הדוויל שנפטרה בשואה. "הוריי זכרם לברכה היו אנשים דומיננטיים שהשפיעו מאוד על עתיד, היא מספרת, "אבי היה רואה חשבון ונמנה על מייסדיה של הרשות לניירות ערך, ואילו אימי הייתה ספורטאית מצטיינת ואלופת ישראל בריצות קצרות, עשתה דוקטורט בפיזיולוגיה של הצמחים, אולם עד ליציאתה לפנסיה עבדה לפרנסת המשפחה כפקידת בנק". אהבת הביולוגיה עברה כנראה בגנים, שכן ד"ר אורבך מעידה שהגיעה לרפואה מתוך התעניינות במדעי הטבע. "חיפשתי תחום לימודים אשר יענה גם על השיקולים הפיננסיים העתידיים, ומכיוון שביולוגיה לא נראתה לי כמקצוע שאפשר לבנות עליו בחרתי ברפואה."

ב-1980 היא השלימה את לימודי הרפואה באוניברסיטה העברית, ובנוסף להתמחות ברפואה הפנימית סיימה גם התמחות בראומטולוגיה ב"הדסה" בשנת 1994. במשך 22 שנה עבדה בבית החולים "ביקור חולים" כמנהלת היחידה לראומטולוגיה וכסגנית מנהל מחלקה פנימית, ולתקופה של שנתיים אף תפקדה כמנהלת מחלקת המיון בבית החולים, שמתבטע מיקומו קלט פצועים רבים מפיגועי התופת שאירעו אז בירושלים. ניסיונה זה הביאה אותה בהמשך לעסוק גם ברפואה לשעת חירום. במהלך שנותיה בירושלים

דונולו וצהלון: ה"הורים" של וולפסון

מאלבום התמונות. כך היינו

"ארגון שלא יודע את עברו,
אין לו עתיד" - כבר אמרו
חכמים. העבר שלנו לא כל
כך רחוק, וקל להתחקות
אחריו: מסע קצר בזמן
וברחובותיה של יפו לוקח
אותנו אל ימי ראשית
המדינה והעליות הגדולות,
ואל בתי החולים ההיסטוריים
שהניחו את היסודות
לוולפסון של ימינו.
קצת נוסטלגיה

מאת ד"ר עוזי רביב

כל העובר היום בשדרות ירושלים ביפו, אם
ברגל או ברכב, אינו מעלה בדעתו (אם לא
הזדקק בעבר לשירותי "צהלון") אילו חיים
שקקו פעם מעבר לגדר הגבוהה בקומתו
הראשונה של הבניין הקרוב לצומת שכנה
בעבר מחלקת נשים. בקומה שמעליה הייתה
מחלקת ילדים ב' ובה 40 מיטות. מחלקת ילדים
א' שכנה בבניין שבירכתי החצר המערביים,
והבניין המרכזי איכלס את חדר הלידה שבו
נולדו במהלך השנים אלפי ילדים, את מחלקת
ילדות ואת מחלקת תינוקות (שמשום מה
זכתה לשם "מחלקת יונקים"). בקצה הדרומי
של החצר ניצבו חדר האוכל ואולם ההרצאות.
המעבדות היו בקומתו השנייה של בניין שניצב
ליד הכניסה, ובקומתו הראשונה שכנו משרדי
ההנהלה.

סיפורנו מתחיל בתום מלחמת השחרור: בשל
הצורך בשירות רפואי, אשפוז וחדרי לידה
לתושבי יפו, בת-ים וחולון, נפתחו השירותים
הללו ב-1949, לאחר כיבוש יפו, בבניין בית
החולים הפרטי של משפחת דג'אני. לבית
החולים ניתן השם "צהלון" על שמו של יעקב
צהלון, רופא יהודי שחי במאה ה-17 באיטליה
והיה גם רבה הראשי של העיר פרארה.

אז מי היה שבתאי דונולו?

כשנה לאחר מכן נפתח בית החולים "דונולו"
א', שהתמקם ליד הים במבנה ששימש כבית
חולים ממשלתי בתקופת המנדט. מוקמו בו
מחלקות פנימיות ובית ספר לאחיות מעשיות.
כשנה לאחר מכן נפתח "דונולו" ב' כחצי
קילומטר דרומית משם, ובו פעלו מחלקות
כירורגיות ומכון פתולוגי. מאוחר יותר נפתחו

מקרה או חימום נאות בחורף, ושתי מחלקות
הילדים - 80 מיטות! - היו עמוסות לעיתים
מעבר ליכולת האשפוז. בקיץ היו "יערות" של
אינפוזיות, ובחורף הפכנו עולמות להשיג מספיק
חמצן ואמצעי חימום לחולים. עם זאת הטיפול
היה מסור, למרות היעדר תנאים נאותים וציוד
מתאים. להזכירכם: לא היה אז טיפול נמרץ,
לא הייתה פגיייה אלא חדר תינוקות בלבד, לא
היו מומחים בתת-המקצועות הקיימים כיום,
והפיצול בין שלושת אגפי בית החולים הכביד
מאוד על העבודה השוטפת. המעבר ל"וולפסון"
היה התגשמות חלום של שנים.

כיום, באגף "צהלון" שוכן מוסד סיעודי
לקשישים. אגפי "דונולו" נמחו מעל פני האדמה
על ידי דחפורים לאחר המעבר ל"וולפסון",
וישמשו קרוב לוודאי מאגר נדל"ני לעתיד.
נותרו היזכרונות, וגם האנקדוטות: אבי עלה
לארץ בשנת 1926 ושהה יממה בקרנטינה
ביפו לבדיקה אם אינו נושא מחלה מדבקת,
כפי שחוו כל העולים לארץ באותה תקופה.
הקרנטינה היתה ממוקמת במבנים שבהם שכן
כשלושים שנה מאוחר יותר ב"ח" "דונולו" ב',
שבו עשיתי את הסטאז' בכירורגיה בשנת
1961. עבורי יש בכך מעין סגירת מעגל.

בו בזו אחר זו מחלקה אורתופדית, מחלקת
עיניים, מחלקה אורולוגית ומחלקת אף אוזן
גרון. ומהיכן השם דונולו? שוב, על שמו של
רופא יהודי איטלקי - הפעם שבתאי דונולו,
רופא ואסטרונם באיטליה של המאה ה-10.
בשנת 1957 הוחלט על איחוד אדמיניסטרטיבי
של שלושת האגפים הללו. "צהלון", "דונולו" א'
ו"דונולו" ב' היו ל"בית החולים הממשלתי יפו".
האיחוד היה אמנם כלכלי, אבל התנאים המשיכו
להיות קשים. לא קל היה לתפקד בבית חולים
המפוזר על פני העיר - עובדה שהזכירה לי
את ימי לימודי הרפואה שלי בירושלים, כאשר
אגפי "הדסה" היו מפוזרים בעיר, מה שהיקשה
מאוד על העבודה והלימודים. התקופה הקשה
שבה פעל בית החולים הממשלתי יפו מונצחת
בספר שריכוז וערך אמרכלו של בית החולים
במשך שנים רבות, צבי שפירא, שהלך לעולמו
לפני קרוב לשנה. יהי זכרו ברוך.

הפכנו עולמות להשיג חמצן

תקופת פעילותו של בית החולים, משנת 1949
ועד 1980, התאפיינה בגלי עלייה גדולים.
אלפי עולים חיו בתנאים הקשים של המעברות
ועסקו בעבודות דחק, בבתים רבים לא היו

בדרכו שלו

השנה פרש סופית מעבודתו בוולפסון זקן העובדים שלנו, שמוליק רוזנברג בן ה-87, אחרי 37 שנות עבודה ועוד 22 שנות התנדבות. ד"ר עוזי רביב עושה כבוד למי שהיה לאורך שנים אחת הדמויות הפעילות והחשובות בבית החולים

בתום המלחמה נדד באירופה והגיע למרסיי שבצרפת ומשם, בשנת 1948, הפליג בספינת דייגים לארץ. כאן התיישב ביפו ונקלט כעובד בית החולים לאחר שנפגש עם ד"ר (לימים פרופ') ברונר, שנתמנה למנהל בית החולים. תוך זמן קצר הפך שמוליק לאחד האנשים שאי אפשר בלעדיו. עם הזמן התמנה למנהל השירותים הטכניים של בית החולים - תפקיד והגדרה שאינם ממצים את הנושא הקרוי 'שמוליק'...

כישרון הציור שלו, היכולת הגרפית, כושר ההמצאה והיכולת לבנות מכשירים עשו אותו לאחד האנשים המרכזיים של בית-חולים יפו. צריך לבנות מכשיר עזר לרנטגן - שמוליק יודע; צריך לבנות מכשיר פוטותרפיה למחלקת יונקים - שמוליק מבצע; צריך ליצור שקופיות ושקפים וגרפים - שמוליק משנס מותניים ומייצר. בימים ההם של טרום עידן המחשב לא ניתן היה לקיים פגישות צוות ללא שמוליק, שהיה מקרין את השקופיות מעשי ידיו בעת ההרצאות. המלאכה הגרפית העצומה נעשתה

בית החולים הממשלתי "דונולו". מבנים ישנים מעל חוף הים ביפו. כאן החל לפעול אגף "דונולו" א', באותם מבנים ששרתו את בית החולים המנדטורי עד קום המדינה. כאן החל לעבוד שמוליק רוזנברג ב-18 לנובמבר 1949 כאיש טכני. עלם צעיר, בן 28, עם ידי זהב, ומי שהפך עם הזמן לאחד האנשים הפעילים והחשובים בבית החולים, שבינתיים השתער גם על מבני הקרנטינה המנדטורית, שהפכו לדונולו ב' ואגף "צהלון", בית חולים דג'אני לשעבר.

שמוליק, כיום בן 87 ועדיין פעיל

ותוסס, נולד בפולין ב-18.12.21. לימודי האמנות שאליהם נרשם בוטלו עקב פרוץ מלחמת העולם השנייה. יחד עם אחיו נמלט לקזחסטן, שם רכש את ניסיונו הראשון במסגרת צוות שרברבים שהשתתפו בבניית בית-חולים חדש. הצטיינותו זיכתה אותו בתואר החשוב "סטחנוב", תואר שניתן אז בברית המועצות לעובדים שהעלו את נורמות התפוקה שלהם.

ב"עבודת יד", בהשקעת כישרון ושעות עבודה לא מעטות. ובימי העצמאות, היה זה כמובן שמוליק המעטר הקבוע של בית החולים.

בשנות עבודתו הרבות קטף פרסים - הוא היה בין העובדים הראשונים שקיבלו את "פרס העובד המצטיין" וכן את פרס מנכ"ל משרד הבריאות. במקביל הציג גם כמה תערוכות ציור, שזכו להערכה רבה.

ב-31 בדצמבר 1986 פרש שמוליק לגימלאות, אך לא איש כמוהו ישב בטל בבית. עד מהרה חזר לעבודתו בוולפסון במסגרת קרן המחקרים והמשיך לקשט ולשרטט וליצור. בסוף ספטמבר 2008 פרש סופית מעבודתו רבת השנים, אבל הוא ממשיך לצייר וליצור גם היום, למרות גילו המתקדם. כאשר הוא מסתובב במסדרונות וולפסון, אשר ירש את מקומו של שלושת אגפי בית החולים יפו, אני משוכנע שהוא חש גאוה על כך שתרם תרומה רבה לעבודה הטכנית והרפואית של בית החולים. הוא מבט אחורה ואומר לעצמו:

"עשיתי זאת - בדרכי שלי!"

ולנו לא נותר אלא לאחל לו, לשמוליק רוזנברג, בריאות טובה עד מאה ועשרים.

עושות חיל

תנופת גיוס וקליטה,
הכשרת אחיות נאמנות
נושא ופיתוח תפקידי
רוחב בסיעוד, ארגון
כנסים ארציים ופעילות
בינלאומית - בתחום
הסיעוד בוולפסון אין
רגע דל!

מאת אסתר אהרונ' סגנית
מנהלת שירותי הסיעוד

סיום קורס כוח עזר בסיעוד

במעמד המקצועי, המתירה להם לבצע פעולות סיעוד בסיסיות כתנאי
להעסקה ליד מיטת החולה.

מגיסים עוד אחיות מוסמכות

עוד במהלך חודשי הקיץ, עם סיום שנת הלימודים האקדמית, פעלנו
לגיוס מואץ ולקליטה של אחיות מוסמכות לשורות הסיעוד בבית
החולים. המועמדות עברו ראיון אישי בהנהלת הסיעוד והיכרות ראשונית
עם המפקחת החטיבתית והאחות האחראית, וניתנו להם אפשרויות
בחירה רחבות תוך התחשבות בבחירתן הסופית. מועמדות נבחרות
הוכוונו למסלולי פיתוח שיבטיחו להן קידום מקצועי ואישי מוסדר. משני
המחזורים שסיימו בביה"ס לסיעוד בוולפסון, נקלט בבית החולים אחו
גבוה מהבוגרים ואיתם נקלטו גם בוגרים מבתי ספר אחרים.

המחלקות הקולטות נערכות לקליטת האחיות המוסמכות החדשות על
פי תוכניות קליטה מובנות ומוסדרות, בהתאם להנחיות מקצועיות של
מינהל הסיעוד.

כנס העמותה לסיעוד אורולוגי

האחות עליזה שושן, אחראית המרפאה האורולוגית, נמנית על מייסדי
העמותה הארצית לסיעוד אורולוגי ומשמשת כיו"ר העמותה מזה 12
שנה. עליזה פועלת ללא לאות להפצת הידע החדשני בקרב האחיות
בתחום הסיעוד האורולוגי. במסגרת פעילות העמותה היא ארגנה
השנה כנס ארצי לאחיות, שהתקיים בחודש יולי במלון קראון פלזה
ביום המלח. בכנס הציגה עליזה את השקפת העולם הסיעודית בתחום
החולה האורולוגי.

אחיות נאמנות סוכרת באשפוז

במהלך השנה הנוכחית נרתמה הנהלת הסיעוד לקדם השקפה
אסטרטגית ניהולית, המתמקדת, מחד גיסא, בהעצמת תפקיד האחיות
בתחום קליני מוגדר - ומאידך גיסא, בהנעת תהליכי עבודה המבוססים
על סטנדרטים מקצועיים באותו תחום.

חשיבה זו הובילה את פרויקט "אחיות נאמנות סוכרת באשפוז",
שבמסגרתו נבחרה (בעקבות המלצות) אחות אחת מכל מחלקה
לתפקיד של סוכנת שינוי מחלקתית.

האחיות הנבחרות גובשו לפורום עמיתים מקצועי בראשות אורה
ששון, סגנית אחות אחראית מחלקה פנימית א' ומרכזת נושא הסוכרת
בוולפסון. הן עברו הכשרה מוסדית מרכזת והוגדר להן תפקידן
במחלקה, על מנת שיוכלו לקדם את הטמעת התוכנית ל"טיפול ואיוון
סוכרת באשפוז" (טס"א). תוצאות הפרויקט מראות כי השימוש במודל,
כחשיבה אסטרטגית, הוכיח עצמו כמוצלח וזאת לאור העובדה כי תוכנית
טס"א נמצאה כניתנת ליישום בקרב צוותי רפואה וסיעוד במחלקות.
הפרויקט הוצג בכנס ארצי לסוכרת שהתקיים בחודש נובמבר האחרון.
בימים אלו, ועל פי מודל זה, הוחל בתוכנית לקידום נושא "נאמנות
קרישה מחלקתית".

נמשך שדרוג מעמד כוח עזר

הנהלת הסיעוד שמה לה למטרה להמשיך במגמת שדרוג מעמד כוח
העזר בבית החולים. היעד: כל עובדת כוח עזר העובדת מול מיטת
החולה, תשודרג למעמד של "סייעת מאומנת". בחודש נובמבר הסתיים
הקורס השני לשנה זו, ובוגריו קיבלו תעודה מטעם המוסד ובכך הכרה

כנס אחיות חדר ניתוח נערך השנה בישראל

בחודש נובמבר נערך בתל אביב כנס בינלאומי של נציגי חדרי ניתוח מכל רחבי אירופה. המפגש מתקיים אחת לחצי שנה במסגרת EORNA, הארגון האירופאי של אחיות חדר ניתוח. את וולפסון יצגה בכנס האחיות אהובה פרידמן, סגנית יו"ר עמותת אחיות ואחים חדר ניתוח בישראל. יחד עם יו"ר העמותה, עלה בידה לכנס בארץ 40 נציגים מכל רחבי אירופה. המפגש עסק בעיקר בנושא נהלי עשייה אחידים בחדר ניתוח והתאמתם למדיניות השונות, וזאת על מנת ליצור אחידות בטיפול במערכת הלימודים וההכשרה הבסיסית בחדר ניתוח. כמו כן נדון נושא יום האחות הבינלאומי, שיחול ב-15.2.2009 ונושאו המרכזי יהיה SAFE SURGERY - SAVES LIVES. כולם מזמנים!

הסיעוד שלנו חובק עולם

צוות הסיעוד בוולפסון לא חדל ללמוד ולהתעדכן. לידיה ריחני, מנהלת הסיעוד, מסכמת עבורנו את השתתפות אחיות המרכז הרפואי בכנסים הבינלאומיים האחרונים

מאת לידיה ריחני, מנהלת שירותי הסיעוד

מניעת זיהומים באנגליה

מוולפסון יצגו את בית החולים בכנס בינלאומי למניעת זיהומים שנערך בחודש ספטמבר האחרון בארגוויי, אנגליה. פנימית ד', מחלקה המטפלת בחולים נשאי K.P.C, יוצגה בכנס על ידי האחיות האחראיות ליליאן פודר והאחות קתרין קרבצנק. הצטרפה אליהן האחות סופי פרימוביץ מפנימית ג', מחלקה שבה מטופלים חולים עם רגל סוכרתית. בכנס נכחו רופאים ואחיות מארצות שונות בעולם, שהאזינו להרצאות בנושא מחלות זיהומיות שונות: איידס, מרסה, קלבסיאלה ועוד. במהלך הכנס התקיימה תערוכה שבה הוצגו ציוד מתקדם, מכשור, טכנולוגיות חדשות וחומרים חדשים שפותחו על מנת למנוע העברת זיהומים. הנציגות שלנו בכנס מדווחות בגאווה, ששיטות העבודה הנהוגות בוולפסון תואמות את כל הסטנדרטים הבינלאומיים. זהו המסר החשוב ביותר שהן מביאות: רחצת ידיים הינה הטכניקה היעילה והבטוחה ביותר למניעת זיהומים!

אחיות וולפסון בכנס האורולוגיה באיטליה

כגון אי-ספיקת לב, מחלות קורונריות, הפרעות קצב ועוד. היציאה לכנסים מקצועיים בחו"ל הפכה למסורת בטיפול נמרץ לב, ומדי שנה נשלחים ברוטציה אחים ואחיות מהיחידה לכנסים בחו"ל.

אורולוגיה באיטליה

בניתוחי רצפת האגן - תחת כותרת זו נערך באיטליה כנס בינלאומי באורולוגיה. הכנס התקיים בחודש אוקטובר בלידו-ונציה, ובין משתתפיו נמנו ארבע אחיות מהמחלקה האורולוגית שלנו: האחות האחראית שמחה יונה, סגניתה דייזי רוקח, האחות לדמילה יוסיפוב ואחות אחראית מרפאה, עליזה שושן. הן מספרות שהחווייה תרמה רבות להעשרת הידע המקצועי ולאיכות הטיפול, ומדגישות כי גם עצם שליחתן לכנס מטעם בית החולים תרמה לתחושה שהנהלה מוקירה ומעריכה את עבודתן.

נפרולוגיה בצ'כיה

האחות האחראית של המכון הנפרולוגי, לריסה שטנדיק, הציגה מחקר על מטופלי דיאליזה בכנס

נפרולוגיה בינלאומי שנערך בפראג. לריסה השתתפה בכנס בחודש ספטמבר האחרון יחד עם שתיים מחברותיה למחלקה, נטלי דורשנקו ויוליה ירושלימסקי. המחקר שהציגה, "סימפטומים אורמים ושכיחותם בקרב מטופלי דיאליזה", מלמד שניתן להקל על חלק מהסימפטומים, כמו יובש בעור, באמצעות תכשירי ים המלח שנבדקו במחקר.

ט"ו ילודים באמריקה יעל אושר, אחות אחראית היחידה לטיפול נמרץ ביילוד, נבחרה להישלח להשתלמות בחו"ל באמצעות "קרן הירש סולומון". יעל בחרה לבקר בשתי יחידות לטיפול נמרץ ביילודים, בטורונטו ובלוס אנג'לס, ושהתה כשבועיים ימים בכל אחת מהפגיות. במהלך הביקור פגשה בצוות רב-מקצועי שחשף אותה לכל תחומי העשייה ושמעה הרצאות מרתקות בנושאים כמו אתיקה, ניהול סיכונים, מניעת זיהומים ועוד. "התרשמתי מאוד מאופן ביצוע התחקירים במקרה של טעות או כמעט טעות", מסכמת יעל, "החווייה הזאת העשירה אותי בידע רב בנושאים שונים ומגוונים, התורמים לקידום הצוות במחלקה".

בלי פחד מוות

על סדנה להתמודדות הצוות הסיעודי עם חולים במחלה סופנית מספרת שושי פרידמן, מרכזת תחום מחקר בסיעוד

הסדנה, שהונחתה על ידי מומחית לשכול ומוות (טנטולוגית), תרמה רבות לכל האחיות האונקולוגיות בבית החולים. בעקבותיה מתקיימים תהליכי "אזור" ועיבוד רגשות של הצוות הסיעודי ושל החולים ובני משפחותיהם. לסדנה התלווה מחקר, שבדק את הקשר בין פחד המוות האישי של האחיות למידת הנוחות שהיא חשה בתקשורת עם מטופל הנוטה למות. המחקר הוצג ביום העיון השנתי של וולפסון בנושא מחקרים ופרייקטים, וכן בכרזה שהוצגה בכנס הבינלאומי למחקר בסיעוד, שהתקיים בחודש יוני השנה לראשונה בארץ.

מהצוות הסיעודי במחלקות האונקולוגיות מצופה להתמודד בצורה יעילה, אמפתית ותומכת עם מחלה סופנית, כמי שאמור לדעת כיצד לנהוג בחולה הנוטה למות. עם זאת, ה-well being של האחיות האונקולוגיות מאיים בעקבות חשיפה אינטנסיבית למטופלים סופניים. הצורך במתן תמיכה לאחיות בהתמודדותן היום-יומית עם חולים אלו, הוביל את האחיות האחראיות במחלקה ההמטו-אונקולוגית, מירי ויזל, לקיים סדנה שמטרתה מתן כלים להתמודדות אישית של האחיות עם נושא המוות בכלל ועם החולה הנוטה למות בפרט.

מיפן לוולפסון

מטפלים פיליפינים הם מחזה נפוץ בארץ, אבל באחות יפנית סביר שלא נתקלתם. פגשנו את מריקו, תלמידת ביה"ס לסיעוד, כדי לשמוע על החיבור שלה עם ישראל ועם וולפסון

מאת אילנית דרומי שהדי

"מעבודת הסיעוד ביפן התרשמתי כשאמי היתה חולה ומאושפזת. בישראל יש לאחיות יותר אחריות ועשייה עצמאית, ביפן האחות היא עוזרת לרופא. נראה לי שבארץ המקצוע יותר מתקדם, ומעמד האחות כאן גבוה יותר. ביפן מעדיפים להעסיק אחיות צעירות: השכר שלהן נמוך יותר וקל

ללמד אותן. אין הרבה אחיות מעל גיל 40, וקשה למצוא עבודה בגיל הזה. מקובל שם לעבוד במשמרות של 12 שעות. ביפן יש מחסור קשה באחיות ולכן מביאים אחיות מחו"ל, אבל קשה להן להשתלב כי למטופלים קשה לקבל אחיות זרות".

נתקלת בתגובות מיוחדות למוצא השונה שלך?

"נראה לי שלמטופלים בארץ אין מחסור ממטפלים זרים, כבר התרגלו בישראל

לבית הספר האקדמי לסיעוד ע"ש א. וולפסון מגיעים תלמידים מכל רחבי הארץ - וגם ממקומות רחוקים יותר. אחת מאלו שהגיעו אלינו מעבר לים היא מריקו מישומה חרזי, תלמידה בהסבת אקדמאים לסיעוד ועולה חדשה מיפן. פגשנו בה להיכרות קצרה - בכל זאת, לא בכל שנתון יש לנו תלמידה מ"ארץ השמש העולה".

מריקו, כיצד הגעת אלינו?

"נולדתי ביפן וחייתי בהירושמה ובטוקיו. עשיתי תואר ראשון באמנות, ועבדתי בתחום התיירות במקום קטן באתר סקי. לפני שמונה שנים עליתי לארץ בעקבות בעלי, שאותו הכרתי באוסטרליה. התגיירתי, נולד לנו ילד, ולפני שנה וחצי התחלתי ללמוד סיעוד".

את רואה איך תחום האמנות משתלב בעבודתך כאחות?

"באמנות עובדים לבד, בסיעוד מתבססים על עובדת צוות. אני כרגע בהתנסות בקהילה ונראה לי ששם האחות צריכה להשתמש בהרבה דמיון, לאלתר ולהפגין גמישות בעבודה".

יש הבדל בין עבודת אחות ביפן ובישראל?

למטפלות מהפיליפינים. הצוות בהתנסויות מופתע ממוצאי, דואגים לי - איך אני לומדת, מוודאים שאני מבינה הכול..."

באיזה תחום את מעוניינת לעסוק?

"אני עדיין לומדת, לא סיימתי את ההתנסויות ועדיין איני יודעת מה מתאים לי. אני נהנית לעבוד עם קשישים, אבל כל תחום שאני לומדת מעניין אותי. אשמח לעבוד במקום שבו יהיה לי סיפוק ממתן עזרה, מקום שבאמת צריכים את עזרתי".

מסלול הכשרה

הישגים מצוינים בבחינת הרישוי לבחינת הרישוי הממשלתית לתואר אחות מוסמכת, שנערכה בספטמבר האחרון, ניגשו 82 תלמידים מביה"ס לסיעוד וולפסון - בוגרי התוכנית האקדמית של החוג לסיעוד, הסבת אקדמאים והסבת אחיות מעשיות עולות. אחוז ההצלחה בבחינה הגיע ל-99% והציון הממוצע שהושג היה גבוה במיוחד: מעל ל-30% מהבוגרים עברו את הבחינה עם ציון שבין 80 ל-90. כהמשך ללימודיהם, רבים מהבוגרים נקלטו במחלקות בית החולים וולפסון.

שנת לימודים חדשה: בהצלחה שנת הלימודים האקדמית נפתחה ב-2.11.08 עם 36 סטודנטים שנה א' מכל הארץ, הלומדים במחזור י"ז בביה"ס לסיעוד. בפברואר 2009 תיפתח תוכנית ייחודית לאחים ואחיות אקדמאים בעלי הכשרה על-בסיסית בתחום טיפול נמרץ ורפואה דחופה, לטיפול בחולה עם STROKE. תוכנית נוספת הינה "קורס לטיפול במצבים חריפים / מורכבים בחולה המבוגר במחלקות כלליות", המיועד לאחים ואחיות מוסמכים במטרה להכשירם לניהול משמרת, להעמיק ידע ולקדם את איכות הטיפול במטופלים מורכבים הנמצאים במחלקות כלליות.

coaching בהדרכה קלינית בספטמבר 2008 נערך יום עיון בנושא "המדריך הקליני כמאמן" בהשתתפות כ-130 מדריכים קליניים מוולפסון ומבתי חולים אחרים, מהפסיכיאטריה ומהקהילה. המפגש עסק בהגדרת מושגי היסוד באימון ובהשלכתם על נושא ההדרכה הקלינית. תהליך האימון של 44 המדריכים הקליניים בבית החולים מלווה במפגשי תוכן עם מנחות מביה"ס ויועצים ארגוניים. המדריכים נפגשים בקבוצות עניין המשותפות לחטיבה הפנימית וכירורגית, החטיבה המיילדותית וילדים, וחטיבת המלר"ד והיחידות לטיפול נמרץ. המפגש הראשון בכל חטיבה עסק בסוגיות המעסיקות כיום את המדריך הקליני ובתפיסת התפקיד.

יע"ל ויבואו

בכל חג חנוכה מוקיר בית החולים את מתנדביו בטקס ובהענקת שי. מגיע להם: 300 מתנדבי יע"ל עושים מלאכת קודש שאין לה תחליף, באהבה ובמסירות אין קץ

מאת סימה אורן, מנהלת השירות לעבודה סוציאלית

הבקשה להכין ל"עיתון שלנו" כתבה על ארגון המתנדבים בבית החולים, גרמה לי להתרגשות של סגירת מעגל: אימי ז"ל, לאה איזנברג-דובר, עבדה 15 שנה כמתנדבת ותרמה את חלקה באהבה רבה. עמותת יע"ל - "יד עזר לחולה" - הוקמה לפני 40 שנה, ומהווה את זרוע ההתנדבות הרשמית של בית החולים, המלווה אותנו עוד מימי דונולו וצהלון. משנת 2003 עומדת בראשות הארגון חמדה ישראלי, שקודם לכן הייתה מתנדבת מהשורה במשך 25 שנה וממקימות המשרד המאורגן של יע"ל, המתפקד כיחידה בבית החולים. חמדה, הרוח החיה שמאחורי הארגון, הייתה בעברה מורה למזכירות בתיכון הטכנולוגי, ואת כל הידע והניסיון שצברה הביאה ליע"ל. היא מספרת שאימה ז"ל, בהיותה על ערש דווי, הציעה לה להתנדב בבית החולים כדי שתוכל לסייע גם לחולים אחרים. הארגון מונה כיום כ-300 מתנדבים מגיל 45 ועד 95, כשני-שליש מהם נשים. להיות מתנדב משמעו התחייבות לבוא לפחות פעם בשבוע, ביום קבוע ולאותה מחלקה. המתנדבים עובדים שישה ימים בשבוע בשתי משמרות - 6:00 עד 12:00 ו-12:00 עד 16:00. הם עובדים הרכה קבועה כיצד לסייע למהופש, מעודדים את החולים ונותנים להם ביעוץ, יוצרים אוירה טובה במחלקה ובכך מקלים במידה רבה על הצוות הסיעודי והרפואי. המגע שלהם עם אוכלוסיות החולים הוא ישיר, ופעמים רבות הם מאתרים בעיות ומפנים לצוות. בין המתנדבים רואה חשבון, מנהלי חשבונות, מורים, מנהלי בית ספר, שופט, עורך דין, אחיות ועוד אנשי מקצוע שונים שלעיתים משובצים בהתאם למקצועם. הם נמצאים בכל מחלקות האשפוז, במעבדות, במיון, במרפאות חוץ, בבית המרקחת, במטבח ובקפיתריה, שממנה הם יוצאים עם עגלות מכירה לסיבוב בבית החולים כדי לעזור לאלה שאינם ניידים. כל הכנסות הקפיתריה ועגלות המכירה מוקדשות לבית החולים, לקניית מכשור וציוד מתקדם וטיפול יעיל יותר בחולים. הארגון גאה בכך שבין השנים 1999 ו-2006 הוסיף לתקציב בית החולים למעלה מ-6 מיליון שקלים! המתנדבים מהווים חלק בלתי נפרד מהמחלקה שבה עובדים, זוכים להערכה רבה - והתרומה הינה הדדית. בית החולים מוקיר להם תודה ובכל חג חנוכה מכנס אותם לחגיגה ולמתן שי צנוע מהארגון ומבית החולים. אנו קוראים למתנדבים נוספים להתגייס למטרה חשובה זאת. ניתן להירשם כמתנדבים בימי ג' בין השעות 9:30-11:30, בטל' 03-5028331.

חמדה ישראלי

אימא תרזה של המחלקה

אילנה פורמן (75), תושבת חולון, מתנדבת במחלקת הפגים בוולפסון ומוכרת בתור "אימא תרזה" של המחלקה. לאחר פטירת בעלה, לו הייתה נשואה 50 שנה, הציע לה מנהל המיון ד"ר ז'ק אשרוב, שטיפל בבעלה, לבוא ולהתנדב בבית החולים. אילנה בחרה במחלקת הפגים, וכבר שש שנים וחצי שהיא מאכילה את התינוקות ומדברת אליהם, מסייעת לצוות המטפל וברצון עושה שליחויות, מביאה בדיקות ועוד. לדבריה, יש בפגייה של וולפסון צוות רפואי וסיעודי נהדר, מקצועי ומגובש, שמצטיין לא רק בטיפול בפגים ובתינוקות אלא גם בהתייחסות להורים ובאכפתיות העצומה. אילנה היא ניצולת שואה, שאיבדה כמעט את כל משפחתה בפולין. היא עצמה ניצלה בזכות התחזות לגויה ושהות במנוח, שבו גם קיבלה שם נוסף - תרזה. בהרצאותיה לתלמידים ולחיילים על נושא השואה היא אומרת שהגרמנים ניסו לרצוח את כל משפחתה, אך הילדים, הנכדים והנניסים הפרטיים שלה וכן התינוקות בפגייה של וולפסון, שהיא כל כך נהנית לטפל בהם, הם "הנקמה הפרטית שלה".

להחזיר מעט ממה שקיבלה

עו"ד כנרת שמיר מסיקה היא מתנדבת פעילה מאוד בעמותת הידידים של בית החולים. כנרת (37), נשואה+3 ותושבת בת-ים, היא בתו של עו"ד חיים מסיקה ז"ל, אשר היה דמות מרכזית בעיר בת ים ואף כיהן כראש העירייה. אביה היה חולה במחלת ניוון שרירים מאז היותו כבן 16, ותקופות ארוכות משנות חייו שהה באשפוזים, רובם אצלנו בוולפסון.

"את 15 שנות חייו האחרונות של אבי אנו מייחסים בראש ובראשונה לבורא עולם ואחר כך לבית החולים ולמחלקת טיפול נמרץ כללי, אשר העניקו לו במסירות אין קץ את האפשרות לחיות, לחתן את בנותיו ולזכות לראות חלק מנכדיו", היא אומרת. זאת ועוד: את שלושת ילדיה ילדה כנרת לאחר הריונות קשים, שבמהלכם הייתה מאושפזת ומטופלת במחלקת הנשים של בית החולים. לאחר כל זאת החליטה כנרת להחזיר מעט ממה שקיבלה. היא החלה להתנדב במחלקת הנשים בבית החולים, ולאחר מכן הגיעה להתנדב בעמותת הידידים. "אני עושה זאת בגאווה ובאהבה גדולה", היא אומרת.

ד"ר דורון גביש
מארח חברים

הוא רופא מרדים בכיר
בוולפסון משנת 2004
■ הוא נולד ב-1949
וגדל ברחובות ■ בצבא
שירת כמדריך בביה"ס
לקצינים ואף זכה
לתואר "חייל מצטיין"
מנשיא המדינה ■ את
לימודי הרפואה עשה
באיטליה ושב לארץ
ב-1987 ■ אבל עם ד"ר
דורון גביש רצינו לדבר
דווקא על התחביב שלו:
בישול ■ ראיון שעושה
תיאבון

ראיון: ד"ר יהודה רוט

דוקטורט במטבח האיטלקי

המתמדת בהכנה. גם ללמוד מתכון חדש זה תמיד כיף. מדי פעם, כשיוצאים למסעדה, אני מעדיף לנסות מנה לא מוכרת שאיני מכין בבית. מסעדה עבורי היא שדה ניסויים ומכרה לדליית מידע על מאכלים חדשים.

יצא לך לקבל משוב מאנשי מקצוע?

"לפני כמה חודשים התארח בביתנו השף צחי בוקששטר, והביקורת שלו היתה מאוד חיובית. נותרנו מאז חברים טובים".

ולשאלה הבלתי נמנעת: מה תאמר על האוכל בבית החולים?

"בסך הכול הוא בסדר, מגוון וטעים, רק שלעיתים קרובות מדי מוגש אוכל שמן. הייתי ממליץ לשפר את המנות האחרונות, ובמקום להסתפק בכרי להשקיע לעיתים קרובות יותר בסלט פירות. ויש גם הצעת ייעול: הצוות בחדר הניתוח מנוע מלהגיע לחדר האוכל בשעות הרגילות, ולכן כדאי לדאוג לו לאספקה של ארוחות מסודרות ולא רק של מוצרי מזון מגוונים".

לסיים, יש לך איזה מתכון מנצח לחנוכה?

"האמת שלא. מאכלי חנוכה הם די חדגוניים ותמיד שמנים, כמיטב המסורת. בחגים אני מציע לשמוח באוכל המסורתי, ואת הגיוונים לשמור לימי החול".

"בעיקר בלימוד עצמי. יש לי ספרייה עשירה המונה למעלה מ-70 ספרי בישול, ואני מתעדכן כל הזמן בעזרת כתבי עת רבים, תוכניות טלוויזיה ואתרים באינטרנט. בצאתי לחו"ל אני תר בשדות התעופה אחר מגזינים לבישול, בעיקר באיטלקית, ובולע את תוכנם בשקיקה".

בוא נעבור לתכל'ס. מה אתה אוהב להכין?

"הפייבוריטים שלי, הן להכנה והן לאכילה, הם תבשילי פסטות מסוגים שונים, בעיקר משולבים עם פירות ים. בנוסף אני אוהב להכין מאכלי בשר, במיוחד תבשילי קדרה או תנור. לעיתים אני נהנה גם להכין אוכל צמחוני".

אילו מנות לא נמצא אותך מכין?

"אני לא אוהב מנות אחרונות מסובכות ולא נוהג לאפות עוגות. חלוקת התפקידים במשפחה שלנו מאוד ברורה: זוגתי מעדיפה להניח לי את הבישולים ואחראית בעצמה לאפיית עוגות ולקישוטים השולחן".

והילדים? 'לקוחות מרוצים' שלך?

"הילדים מעדיפים בדרך כלל את המאכלים של הסבתא, כך שקשה להפתיעם לטובה..."
מאיזה שלב בבישול אתה נהנה במיוחד?
"אני נהנה מאוד מהבישול האיטי ומההתעסקות

ד"ר גביש, מתי גילית שאתה אוהב ויודע לבשל?

"תמיד אהבתי לבשל בבית, אבל התחביב 'עלה מדרגה' בעת לימודי הרפואה שלי בבולוניה, אחת האוניברסיטאות העתיקות והטובות באירופה. עקב צורך כלכלי התחלתי לעבוד כמבשל עבור הקהילה היהודית מטעם ארגון חב"ד, ולמרות שהתחביב הפך לעבודה גיליתי שהעיד האיטלקית הזאת היא מקום אידיאלי עבורי להתפתח בתחום הקולינארי. למדתי בעיקר בעצמי, תוך כדי עבודה, וכנראה שגיליתי כישרון, כי די מהר יצא לי מוניטין שאיפשר לי במשך כל שנות לימודי לבשל לחתונות ולבר מצוות של יהודים אמידים בבולוניה, מילאנו והסביבה".

איך זה המשיך כשחזרת לארץ?

"לשמחתי חזרתי עם מקצוע, כך שלא הייתי צריך עוד לבשל לפרנסתי אולם המשכתי בבישול חברתי, ברמת הביית. זוגתי ואני אוהבים מאוד לפתוח שולחן ולארח בביתנו לסעודות מרובות-משתתפים. הארוחות ממושכות, מורכבות ממנות רבות, ומלוות כמובן ביינות טובים. במהלך הארוחה אני אוהב להסביר ממה מורכבת כל מנה ולתאר בפרוטרוט את ההכנה. לעיתים קרובות מתארחת אצלנו אותה קבוצת חברים, שיודעים לפרגן וגם להעביר ביקורת כשצריך".

כיצד אתה מעשיר את הידע הקולינארי שלך?

לעבור את החורף בשלום

כדי לצלוח את החורף ללא מחלות, לא מספיק להתחבא תחת הפוך בבית ולהתלבש טוב כשיוצאים ממנו. למזון שאנו אוכלים, זה כבר ידוע, יש השלכות ישירות על החוסן הבריאותי שלנו. עוברים לתזונת חורף

מאת סיגל אלפסה, המחלקה לתזונה ודיאטה

החורף כבר כאן ואיתו גם החשיפה למחלות. כדי למנוע את התפתחות מחלות החורף והשימוש באנטיביוטיקה, כדאי לדאוג מבעוד מועד לחיזוק מערכת החיסון של הגוף. שינה מספקת, פעילות גופנית ובעיקר תזונה נכונה יעשו היטב את העבודה. לפניכם מספר כללים לתזונה המתאימה לימי החורף הקרים:

איך נתבל את החורף

תבלינים מחממים הם קינמון, הל, ציפורן, זנגביל, כמון, פפריקה מתוקה, פלפל חריף, צילי, ג'ינג'ר ורוזמרין. מומלץ להוסיףם לתבשילים או לחליטת צמחים. כדאי להימנע משימוש בצמחי תבלין כמו נענע ומנטה, הנחשבים לתבלינים מקדרים. תבלינים רבים משמשים כקוטלי חיידקים וידועים ביכולתם לחמם את הגוף, ולכן כדאי לצרוך אותם בשפע. השום, למשל, הנקרא גם "האנטיביוטיקה הטבעית", הוא חומר מחטא ומחמם ויעיל כמייבש ליחה. אורגנו הוא צמח תבלין בעל יכולת לחימה בחיידק הסטרפטוקוקוס.

לאכול מאוזן - וחם!

במיוחד בחורף חשוב להקפיד על אכילה מאוזנת, המכילה את כל אבות המזון תוך העדפת מזונות חמים. רצוי להעדיף מזון מבושל ולהרבות במרקים ובשתייה חמה. על פי הרפואה הסינית, ישנם מזונות חמים וקרים מבחינה אנרגטית, ולכן נעדיף מזונות מחממים בחורף. מומלץ להרבות באכילת קטניות: חומס, שעועית לבנה ועדשים הנחשבים כמזון תומך לעונה הקרה. לעומת זאת, יש להפחית את צריכתם של מזונות קרים כמו גלידות, ולשתות משקאות קלים ומים בטמפרטורת החדר. בקבוצת הדגנים כדאי להעדיף דגנים מלאים: חיטה, שיפון, אורז, קינואה ושיבולת שועל. מומלץ להכין דייסות מתובלות בקינמון, אשר נחשב לתבלין מחמם.

ויטמינים ושאר ירקות

במיוחד בחורף חשוב להקפיד על צריכת פירות וירקות במגוון צבעים, ולהרבות בירקות כתומים הידועים כמחזקים, כמו גור, דלעת ובטטה. ויטמין C ידוע בכושרו לחזק את המערכת החיסונית ולמנוע זיהומים, ולכן מומלץ להגביר את צריכתו. המקורות העשירים לוויטמין זה הם פלפל אדום, קיווי, עגבניות, פירות הדר, רימון, תותים, תפוחי אדמה, בטטה, ירקות ועלים ירוקים. במקביל חשוב להפחית בצריכת סוכרים פשוטים וחטיפים, הידועים כמחלישים את הגוף.

ולמנה אחרונה: טיפ

את סקירתנו הקצרה נסיים בטיפ שלא קשור ישירות לתזונה: בבית, במקום העבודה או בכל מקום אחר שבו יש ריכוז גבוה של בני אדם, המגדיל את הסיכון להידבקות, כדאי לטהר את האוויר באמצעות כמה טיפות של שמן אקליפטוס או שמן לבנדר, המוזלפות למבער או למפץ אדים. צמחים אלה ידועים בתכונותיהם האנטי-ויראליות. כמו כן כדאי לפתוח מעט את החלונות כדי לאוורר את החלל. והעיקר, שנהיה בריאים!

הצטננתם? יש תפריט

מדי יום מומלץ לאכול גביע או שניים של יוגורט "ביו" כיוון שחיידקים פרוביוטיים משפרים את תנגודת הגוף. אם בכל זאת "מתגנבת" תחושת הצטננות, מומלץ להוסיף לתזונה אכילציאיה - צמח המפעיל את הפאגוציטים בדם, שהם החיילים הלוחמים בשירות המערכת החיסונית. אין צורך לקחת אכילציאיה כמניעה, אלא רק כשמתחילה תחושת הצטננות. ניתן להוסיף גם פרופוליס - שרף צמחי הנאסף על ידי הדבורה וידוע בתכונותיו האנטיביוטיקטוריות, אבץ - הידוע ביכולתו למגר חיידקים ווירוסים, בעיקר של הגרון, ומוצרי תמצית סמבוק - שיח הידוע ביכולתו למגר את נגיפי השפעת.

איש המרתון של וולפסון

חוגגים ניצחון עם דסטאו

אחד מהרצים הטובים בארץ למרחקים ארוכים עובד אצלנו במחלקת המשק; זהו דסטאו סוונר, שבחודש נובמבר 2008 זכה במקום הראשון במירוץ חצי המרתון של תל-אביב. דסטאו גמא את 21 הקילומטרים בזמן של 1:06:58 שעות, הזהה כמעט לתוצאה שהשיג בחצי מרתון תל אביב של 2007, שגם בו זכה במקום הראשון. מי שנוסע בכבישי חולון, בת-ים, יבנה וראשון יכול לראות מדי פעם את דסטאו רץ בצדי הדרך כשעל גב חולצתו סמל בית החולים. רבים מעובדי בית החולים מעודדים אותו ותומכים בו בהיותו הספורטאי הבכיר ביותר שלנו בוולפסון. זה לא עוזר לו אמנם להיכלל בסגל לאולימפיאדת בייג'ין, אולם דסטאו עדיין צעיר עבור רץ מרתון (בן 33) ואחרי שרשם הישגים בינלאומיים מרשימים, כמו מקום 12 במרתון פראג ומקום 20 במרתון פאריס היוקרתי שאותו סיים בזמן של 2:20.07 שעות, הוא נחשב כיום כרץ המרתון הרביעי בטיבו בארץ - דור המשך מוצלח להיילה סטאין, אסף בימרו וזבדיה וודג' הוטיקים, ששדרגו מאוד את המרתון הישראלי בעשור האחרון. כולנו מחזיקים לו אצבעות לקראת התחרויות הבאות, בדרך לאולימפיאדת 2012.

החולה ואנחנו

מאת ד"ר עוזי רביב

אפשר לשיר שיר תהילה
שבלב מתנגן כתפילה;
אפשר לשיר ללא מילים
"ברוך רופא חולים"
ואפשר לומר תודה לרופא
(זה המעט שהוא מצפה)
ואפשר גם, לפחות,
לא לצעוק על האחות...
נא לזכור: שניהם עושים עבודת קודש
תמורת תלוש, די מצומק, בכל חודש
אז, האמינו לי, לא נורא,
אם תרחשו להם מעט הוקרה
וזה בכלל לא יקר ולא עולה
קצת חיך מבני משפחת החולה...
כדאי לזכור ולהפנים
כמה עמל, כמה שנים
השקיעו האחות והרופא בלימודים
ובאיזה עומס מדי יום עומדים
בטיפול ובסיוע לחולים,
ממש אין צורך להכביר מילים.
אבל לא נצא ידי חובה
אם לא נגזור גזירה שווה:
מהרופא והאחות
נדרוש כאן, לא פחות,
חיך וקשב וחמלה
(על כך אין משלמים עמלה...)
וקצת סימפתי, אמפתיה ותובנה
וכך תמיד תושג ההבנה!

הפרגים

מינויים חדשים

עו"ד אופיר בר-טל
היועץ המשפטי של בית החולים

מיכל גרינברג
מנהלת היחידה לבטיחות המטופל
וניהול סיכונים

פרופסורים חדשים

פרופ' יאיר למפל
מנהל המחלקה לנירולוגיה

ברכות ואיחולי הצלחה לכולם!

בהיותנו מרכז רפואי אזורי, המשרת קהילה מוגדרת מבחינה גיאוגרפית, חשוב לנו להגיע למודעות של הקהל שלנו - כחצי מיליון תושבי חולון ובת-ים - כמו גם לכלל הציבור הישראלי. אנו עושים זאת באמצעות חשיפה מתמדת בעיתונות המקומית, הארצית ואף הבינלאומית. לפניכם, מקבץ מייצג מהסיקור התקשורתי שוולפסון וצוותו קיבלו בחודשים האחרונים

7.9.08 ידיעות אחרונות

24.9.08 השיקמה

26.8.08 The Jerusalem Post

7.10.08 mynet

5.9.08 מעריב

13.9.08 ידיעות אחרונות

המציג אינו רופא

**עובדי מדינה, עובדי קרנות המחקר
וגמלאי בי"ח וולפסון
בדיסקונט וולפסון מחכים לכם
תנאים מעולים!**

**בואו ליהנות גם אתם מטיפול אישי ומקצועי,
ממעמד V.I.P. ומתנאים אטרקטיביים במיוחד.**

- מגוון פיקדונות וחסכונות בריביות מעולות לטווח ארוך או קצר
- הלוואות אטרקטיביות • קווי אשראי בתנאים מיוחדים • פטור מעמלות
- ניהול חשבון • הטבות בעמלות מט"ח וני"ע • כרטיס הטבות
- מקס בונוס **דיסקונט MAX** • סיוע בהעברת החשבון הקודם לדיסקונט

פרטים אצל הדיסקונטאים בסניף ובטל' 03-5144940
פתוח בימי א'-ה' - 9:00 - 17:00, ערבי חג וחול"מ - 9:00 - 13:00

*בכפוף לתנאי הבנק